

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 16 oktober 2018 met nummer RvVb-A-1819-0189
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0692-A

Verzoekende partij	mevrouw Cecile DE DEYNE vertegenwoordigd door advocaat Sofie DE MAESSCHALK met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 15 mei 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 maart 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de heer Rudie HERMIE (hierna: de aanvrager) tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Laureins van 22 mei 2012 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor de regularisatie van een mestvaalt en het aanpassen van een groenscherm op een perceel gelegen te 9980 Sint-Laureins, Middeldorpe 27, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 233f.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 18 september 2018.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 2 juli 2008 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Laureins aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden voor de regularisatie van “3 rundveestallen, loods, betonverharding en veranda + bouwen van rundveestal”, met uitsluiting van de “regularisatie van de loods” op percelen gelegen te 9980 Sint-Laureins, Middeldorpe 27, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 233e en 235a.

Op 18 juni 2009 verleent de verwerende partij in administratief beroep aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning voor het “regulariseren van de mestvaalt, het slopen van de koepelloods en het verlengen van de rundveestal met een loods” op dezelfde hiervoor vermelde percelen.

De Raad van State vernietigt deze laatste beslissing bij arrest nr. 214.004 van 20 juni 2011.

Na dit arrest neemt de verwerende partij op 1 september 2011 een nieuwe beslissing, waarbij aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de aangevraagde loods, met uitsluiting van de mestvaalt.

2.

Op 22 februari 2012 dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Laureins een aanvraag in voor het regulariseren van een mestvaalt en het aanpassen van het groenscherm.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Eeklo-Aalter’, gelegen in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 maart 2012 tot en met 11 april 2012, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De milieudienst van de gemeente Sint-Laureins adviseert op 16 maart 2012 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Gelet op de voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning houdende de regularisatie van een bestaande mestvaalt;

Overwegend dat de mestvaalt gelegen is tussen twee rundveestallen (stal 1 en 2) dat deze locatiekeuze gekozen is in functie van een efficiënte bedrijfsvoering.

Overwegend dat de mestvaalt op korte afstand tot de zijdelingse perceelsgrens is gelegen, dat deze korte afstand echter niet automatisch leidt tot overmatige burenhinder, dat de afstand van de betreffende mestvaalt tot de dichtst bijzijnde woning van derden 25 meter bedraagt; dat met deze ligging de eventuele geurhinder beperkt blijft tot de normale burenlaster, dat het derhalve aanvaardbaar te noemen is dat de mestvaalt centraal gelegen is tussen beide stallen;

Gelet immers op de korte afstand tot de perceelsgrens kan toch worden tegemoetgekomen aan het inperken van eventuele geurhinder door het aanbrengen van een zeil over de mestvaalt;

Overwegend dat de bouwheer tevens een aanvraag doet om het groenscherm, als voorwaarde opgelegd in de stedenbouwkundige vergunning dd.01/09/2011, te reduceren van 3 m breed naar 1 m breed;

Gelet op het landschapsbedrijfsplan, opgesteld door de dienst Landbouw en Platteland dd. 02/02/2012 van de provincie Oost-Vlaanderen, waarin de aanplanting van een groenscherm is vooropgesteld als volgt: tussen de bestaande rijen knotwilgen wordt Rode kornoelje aangeplant met een dichtheid van 2 planten tussen twee opeenvolgende knotwilgen. Verder wordt een houtkant met Gewone hazelaar (aan

1 plant om de 1,5 m) voorzien tussen de achterste stal en de knotwilgen en wordt de bestaande beukenhaag verder doorgetrokken;

BESLUIT: de milieudienst verleent gunstig advies, mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- De mestvaalt dient voorzien te zijn van 3 opstaande wanden zonder openingen.
- De vloer van de mestvaalt is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwaterv worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimten (aalputten). De exploitant wordt er op gewezen dat deze mestsappen probleemloos naar de aalputten of mestkelders moeten kunnen vloeien. De exploitant dient er over te waken dat het afvloeiputje of de geperforeerde vloer niet verstopt raken en dient op deze wijze te voorkomen dat de mestsappen naar andere plaatsen zouden afvloeien.
- Het is verboden opslagplaatsen voor vaste dierlijk mest en de bijhorende aalputten te voorzien van overstorten of afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een verliesput.
- De mestvaalt dient overdekt te worden met een zeil. Na elke bewerking dient de mestvaalt te worden gedicht.
- Het landschapsbedrijfsplan, zoals opgemaakt door de dienst Landbouw en Platteland van de provincie Oost-Vlaanderen dd. 02/02/2012, wordt zonder fout volledig uitgevoerd binnen het jaar na afleveren van de vergunning.

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Laureins weigert op 22 mei 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college stelt onder meer:

“ ...

De aanvraag beoogt de regularisatie van de mestvaalt tussen stallen 1 en 2, en de aanpassing van het opgelegde groenscherm tegen de rechter perceelsgrens:

- De regularisatie van de mestvaalt werd opgelegd als voorwaarde in de stedenbouwkundige vergunning van 02.07.2008, naar aanleiding van een bezwaarschrift. Op 15.12.2008 werd een bouwaanvraag ingediend voor de regularisatie van de mestvaalt, het slopen van de koepelloods en het verlengen van de rundveestal met een nieuwe loods. Op 25.03.2009 heeft het college de gevraagde stedenbouwkundige vergunning verleend. Na de instelling van een beroep tegen deze vergunning, heeft de Deputatie op 18.06.2009 geoordeeld dat de inplantingsplaats van de mestvaalt eerder ongelukkig is gelet op de korte afstand tot de zijdelingse perceelsgrens, maar heeft ze de stedenbouwkundige vergunning wel verleend. Tegen de beslissing van de Deputatie werd een beroep ingesteld bij de Raad van State. De Raad van State heeft op 20.06.2011 geoordeeld dat de Deputatie niet voldoende heeft gemotiveerd dat de mestvaalt verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening, en heeft ze de vergunning van de Deputatie van 18.06.2009 vernietigd. Daarop heeft de Deputatie de bouwaanvraag opnieuw onderzocht, en heeft ze op 01.09.2011 de stedenbouwkundige vergunning verleend, met uitsluiting van de mestvaalt. Voor de mestvaalt moest een nieuwe stedenbouwkundige vergunning worden aangevraagd: "De mestvaalt is ingeplant op 85cm van de perceelsgrens. Voor een dergelijke voorziening, dewelke onvermijdelijk met geurontwikkeling gepaard gaat, is een dergelijke korte afstand ten opzichte van de perceelsgrens niet aanvaardbaar. (...) Er dient gezocht naar een inplantingsplaats alwaar een aan de geldende wetgeving conforme mestvaalt kan gerealiseerd worden die resulteert in een hinder die de maat van binnen dergelijke gebieden normale burenhinder niet overstijgt. De nu gevraagde mestvaalt en inplantingsplaats voldoen niet aan deze voorwaarden." De redenering van de Deputatie wordt bijgetreden. De mestvaalt is inderdaad te dicht ingeplant tegen de perceelsgrens, en veroorzaakt daardoor bovennormale burenhinder. De mestvaalt kan op de huidige locatie in zijn huidige vorm niet worden geregulariseerd. Ofwel moet de mestvaalt op de huidige locatie worden verwijderd en elders op het perceel worden ingeplant, ofwel moet de mestvaalt worden voorzien van een vaste overkapping met een gesloten wand aan de kant van de perceelsgrens, zodat de geurhinder sterk wordt verminderd.

- *In de stedenbouwkundige vergunning van 15.09.1994 werd als voorwaarde opgelegd dat er een groenscherm moest worden aangelegd tegen de rechter perceelsgrens, tot aan de achterzijde van stal 3: "Het te plaatsen groenscherm is minstens 3m breed, bestaat uit streekeigen heesters a rato van 1 plant per m², in combinatie met hoogstammige bomen. Ter hoogte van stal 3 moet het groenscherm 4m breed zijn." Op de huidige aanvraag staat dit groenscherm aangeduid als 'nog te plaatsen groenscherm'. Het valt te betreuren dat ruim 15 jaar na het opgelegd krijgen van de plaatsing van een groenscherm, dit groenscherm nog niet is gerealiseerd. Op vandaag had het al een volgroeid groenscherm moeten zijn, dat zijn functie van visuele buffer ten volle kon uitoefenen. Het blijft van groot belang dat er zich langs de rechter perceelsgrens een voldoende groenscherm wordt aangeplant. De bouwheer wenst nu af te zien van de voorwaarde om een groenscherm van minstens 3m aan te planten, omdat hij daar wegens een bestaande betonverharding en een stockageplaats voor balen gras onvoldoende ruimte voor zou hebben. Het beplantingsplan opgemaakt door de provincie, voorziet ter hoogte van de recentste rundveestal en ter hoogte van de mestvaalt de reeds aangeplante rij knotwilgen, aangevuld met rode kornoelje (telkens 2 planten tussen de knotwilgen). Langs de recentste rundveestal wordt bijkomend een rij hazelaars geplaatst (1 plant per 1,5m), te beheren als hakhout. Naast rundveestal 3 wordt een rij knotwilgen voorzien, aangevuld met eenzelfde beukenhaag als vooraan het perceel. Het resultaat is een groenscherm van ongeveer 1 m breed. Dit kan volstaan, maar aangezien de mestvaalt op dit ogenblik nog niet kan vergund worden, lijkt het niet aangewezen om de gevraagde wijziging van het eerder opgelegde groenscherm al goed te keuren. Het is bovendien aangewezen dat het gevraagde groenscherm (met een breedte van 1m) eerst wordt aangeplant. Na de aanplant kan beter geoordeeld worden of een breedte van 1m volstaat.*

De aanvraag is niet voor vergunning vatbaar. Er moet een stedenbouwkundige vergunning worden aangevraagd hetzij om op een andere locatie een mestvaalt aan te leggen, hetzij om de mestvaalt op de huidige locatie te voorzien van een vaste overkapping met een gesloten wand aan de kant van de perceelsgrens.

...

De aanvrager tekent tegen deze beslissing op 19 juni 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 september 2012 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 21 augustus 2012 beslist de verwerende partij op 20 september 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden "volgens ingediend plan". De verwerende partij overweegt in deze beslissing onder meer:

"...

2.3   De goede ruimtelijke ordening

...

Onderhavige aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoogt de regularisatie van een mestvaalt en het aanpassen van een groenscherm.

Zowel de gemeente als de bezwaarindiener zijn van mening dat gelet op de vergunningshistoriek de voorgestelde mestvaalt niet aanvaardbaar is en verwijzen hierbij naar de stedenbouwkundige vergunningen van 2 juli 2008 en 1 september 2011 en het arrest van de raad van state van 20 juni 2011.

Het louter verwijzen naar voorgaande dossiers vormt echter geen voldoende weigeringsgrond en houdt onvoldoende rekening met de gewijzigde elementen in het dossier. Zo wordt in vergelijking met de vergunning van 1 september 2011 de bouwhoogte van de keermuur gereduceerd van 1,58 m tot 1,25 m en wordt de constructie gebufferd door de aanplant van een groenscherm. Verder dient opgemerkt dat de bezwaarindiener er verkeerdelijk vanuit gaat dat de mestvaalt wordt ingeplant langs de perceelsgrens en niet op 1,3 m zoals voorgesteld.

Vooreerst dient opgemerkt dat een mestvaalt een noodzakelijke aanhorigheid betreft bij de bestaande en vergunde rundveestallen, eveneens dichtbij de zijdelingse perceelsgrens ingeplant. De voorgestelde locatiekeuze is gekozen in functie van een efficiënte bedrijfsvoering

en is aanvaardbaar gelet op de centrale ligging tussen beide stallen en is voorzien op meer dan 24 m afstand van de dichtst aanpalende zonevreemde woning. De afstand tot de zijdelingse perceelsgrens is inderdaad beperkt maar aanvaardbaar gelet op de beperkte omvang en hoogte van de constructie. De voorgestelde bouwvrije strook is voldoende om een voldoende groenbuffering toe te laten. Door de dienst Landbouw en Platteland werd een aangepast landschapsbedrijfsplan opgemaakt dat voorziet in de aanplant van een groenscherm aangepast aan de landschappelijke waarden van het gebied en gekenmerkt door smalle en langwerpige repelpercelen en knotwilgenrijen.

Verder dient nagegaan of de voorgestelde constructie de normale burenhinder overstijgt. De bezwaarindiener is van mening dat de voorgestelde constructie hinderlijk is, evenwel wordt behoudens het aanhalen van enkele stijlformules op geen enkele wijze gemotiveerd of aangetoond dat de voorgestelde constructie hinder veroorzaakt. In een agrarisch gebied zal een zonevreemde residentiële woning altijd een bepaalde hinder ondervinden van de zone-eigen exploitaties, evenwel zonder dat er sprake is van het overstijgen van de normale burenhinder die te verwachten is in dergelijke gebieden met gemengde bebouwing. Ook dergelijke landbouwbedrijven moeten de noodzakelijke ontwikkelingskansen kunnen krijgen, agrarische gebieden zijn immers in de eerste plaats bestemd voor de productie van primaire landbouwproducten en zijn inherent verbonden met de hiervoor noodzakelijke gebouwen en constructies, immers zonder deze gebouwen en constructies kunnen de landbouwers hun taken niet naar behoren vervullen.

De aanwezige zonevreemde bebouwing kan geenszins betekenen dat er geen bebouwing voor landbouwers meer toegelaten zou kunnen worden, een landschap dient immers mee te evolueren met zijn tijd en kan mits de nodige zorg een zekere schaalvergroting verdragen zonder daarom hinderlijk te worden. Een verdringing van de landbouw uit deze gebieden zou contraproductief werken aangezien de landbouwkundige waarde erop zou achteruitgaan door het grondkleur van het agrarisch gebied te miskennen. Er kan immers niet verwacht worden dat de agrarische gebieden evolueren naar groene woonzones aangezien dit niet het landschapstype is dat zich aldaar op vandaag voordoet of door de bestuurlijke overheid gewenst is.

Zoals hierboven reeds aangehaald is de omvang van de constructie beperkt, wordt een voldoende groenbuffering voorzien, bedraagt de afstand tot de dichtste residentiële woning meer dan 24 m. Bijgevolg dient besloten dat de hinder naar de dichtst aanpalende woning minimaal is en bijkomend positief wordt beïnvloed door de oriëntatie van de woning ten opzichte van de mestvaalt.

Een tweede deel van de aanvraag bestaat uit de aanpassing van het groenscherm.

De aanvraag beoogt het als voorwaarde bij de vergunning van 15 september 1994 opgelegde groenscherm te reduceren van 3 of 4 m breedte tot 1 m breedte vanaf de straatkant tot aan de achterzijde van de eerste rundveestall langs de linkse perceelsgrens.

De bouwheer wenst af te zien van deze brede groenstrook omdat deze strook reeds lang verhard is en wordt gebruikt voor de stapeling van gewikkelde grasbalen. Indien rekening dient gehouden met het 4 m brede groenscherm is de resterende breedte onvoldoende breed voor een nuttig gebruik.

In samenspraak met de dienst Landbouw en Platteland werd een aangepast landschapsbedrijfsplan opgemaakt dat rekening houdt met een efficiënte bedrijfsvoering en een landschappelijk verantwoorde ingroening van het bedrijf.

De site is gelegen in de relictzone "Meetjesland van St.-Laureins – Kaprijke" en wordt gekenmerkt door repelpercelen en knotwilgenrijen. Beide elementen vinden we terug in de ontwikkeling van de site en het voorgestelde groenscherm. De bebouwing binnen de site is "langwerpig" opgericht met noklijn haaks op de voorliggende weg en wordt omgeven door een langgerekt groenscherm bestaande uit een rij knotwilgen aangevuld met hazelaar, haagbeuk en rode kornoelje.

Evenwel dient opgemerkt dat het landschapsbedrijfsplan niet weergegeven op de voorgebrachte plannen. Bijgevolg dient als voorwaarde opgelegd dat het groenscherm zoals voorgesteld op het landschapsbedrijfsplan dient uitgevoerd te worden.

...

3.

De hiervoor aangehaalde beslissing van de verwerende partij werd door de Raad vernietigd bij arrest nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014. In het arrest wordt onder meer vastgesteld dat de

verwerende partij bij haar beoordeling de mogelijke hinderaspecten van de inplanting van de mestvaalt bij haar beoordeling diende te betrekken, en, gelet op de gegevens en de historiek van het dossier, aan dit aspect bijzondere aandacht dient te besteden. Verder wordt overwogen:

“...
8.

De verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing het afwijken van haar eerder ingenomen standpunt dat de betrokken mestvaalt door de geurontwikkeling die ermee gepaard gaat niet verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening door de korte afstand van de perceelsgrens, vanuit de “gewijzigde elementen van het dossier”.

Er kan echter niet ingezien worden hoe het verlagen van de keermuur van de mestvaalt, de aanplant van een groenscherm, die in de bestreden beslissing overigens wordt gereduceerd tot 1 meter en slechts blijkt te bestaan uit “een rij knotwilgen aangevuld met hazelaar, haagbeuk en rode kornoelje”, en de vaststelling dat de mestvaalt zich zou situeren op 1,3 meter en niet op 85 cm van de perceelsgrens, zou kunnen leiden tot en ander standpunt omtrent de mestvaalt en diens geurontwikkeling, dan het standpunt dat de verwerende partij heeft ingenomen in haar beslissing van 1 september 2011.

Verder kunnen, zoals de Raad van State reeds heeft vastgesteld, de bedrijfseconomische motieven, die de verwerende partij nu opnieuw herneemt in de bestreden beslissing, geen afdoende beoordeling uitmaken van de verenigbaarheid van de mestvaalt met een goede ruimtelijke ordening.

Het gegeven dat de bestaande toestand van het bouwperceel en de onmiddellijke omgeving een bestaand bedrijf betreft met een naastliggende residentiële woning en het gegeven dat deze percelen gelegen zijn in agrarisch gebied, zijn, op zich en in de concrete omstandigheden van de zaak, geen gegevens die de verwerende partij kunnen doen besluiten tot de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening.

En zoals reeds vastgesteld blijkt uit de bestreden beslissing niet en evenmin uit de gegevens van het dossier, hoe de verwerende partij tot de vaststelling komt dat de afstand tussen mestvaalt en de woning op het linker perceel nu plots 24 meter zou bedragen.

En nog daargelaten alle voorgaande vaststellingen, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing geen beoordeling zoals vereist door artikel 5.9.2.2, § 3 Vlare II. Deze bepaling vereist dat de inplanting van de mestvaalt zodanig wordt gekozen dat geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust. De overweging in de bestreden beslissing dat residentiële woningen in een agrarisch gebied “altijd een bepaalde hinder ondervinden van zone-eigen exploitaties, evenwel zonder dat er sprake is van het overstijgen van normale burenhinder die te verwachten is in dergelijke gebieden” lijkt louter en gratis geurhinder door een mestvaalt in agrarisch gebied te herleiden tot “normale burenlust” en kan derhalve niet worden beschouwd als een afdoende beoordeling. Er kan ook niet ingezien worden waarom in een agrarisch gebied een onderscheid zou moeten gemaakt worden tussen “normale burenlust” voor een zone-eigen woning en een zonevreemde woning, hetgeen de verwerende partij nochtans wel lijkt te maken. Tenslotte kunnen de overwegingen in de bestreden beslissing dat de omvang van de constructie beperkt zou zijn, dat er voldoende groenbuffer voorzien is, dat de afstand tot de residentiële woning 24 meter zou bedragen en dat de hinder derhalve minimaal en bijkomend positief wordt beïnvloed door de oriëntatie van de woning ten opzichte van de mestvaalt, niet dienen als een afdoende verantwoording voor het vergunnen van de aangevraagde mestvaalt. Waarom uit de vermelde premissen zou moeten of kunnen afgeleid worden dat de “hinder derhalve minimaal is”, is niet duidelijk. Bovendien is het criterium dat moet beoordeeld worden “normale burenhinder”. Waarom en in welke mate de oriëntatie van de woning relevant zou zijn, is evenmin duidelijk.

...”

De verwerende partij werd in het vernietigingsarrest bevolen om bij het nemen van een nieuwe beslissing artikel 5.9.2.2, § 3 Vlare II ‘Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal’ bij haar beoordeling te betrekken, en kon zich volgens hetzelfde bevel niet te steunen op de bedrijfseconomische motieven “aangehaald onder het vierde randnummer”. Onder het vierde randnummer in het arrest wordt onder meer gesteld:

“Verder herhaalt de verwerende partij de bedrijfseconomische motieven – die volgens het vermeld arrest van de Raad van State de inplanting vanuit het oogpunt van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening niet verantwoord – dat een mestvaalt een noodzakelijke aanhorigheid betreft bij de bestaande en vergunde rundveestallen en dat de inplanting is gekozen in functie van een efficiënte bedrijfsvoering.”

4.

Het dossier werd hernomen door de verwerende partij met een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar van 25 april 2014, die adviseert om het administratief beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de nieuwe hoorzitting van 13 mei 2014 beslist de verwerende partij op 5 juni 2014 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“ ...

2.3 De goede ruimtelijke ordening

... ”

Onderhavige aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoogt de regularisatie van een mestvaalt en het aanpassen van een groenscherm.

Zowel de gemeente als de bezwaarindiener zijn van mening dat gelet op de vergunningshistoriek de voorgestelde mestvaalt niet aanvaardbaar is en verwijzen hierbij naar de stedenbouwkundige vergunningen van 2 juli 2008 en 1 september 2011 en het arrest van de raad van state van 20 juni 2011.

Het louter verwijzen naar voorgaande dossiers vormt echter geen voldoende weigeringsgrond en houdt onvoldoende rekening met de gewijzigde elementen in het dossier. Zo wordt in vergelijking met de vergunning van 1 september 2011 de bouwhoogte van de keermuur gereduceerd van 1,58 m tot 1,25 m en wordt de constructie gebufferd door de aanplant van een groenscherm, zoals beschreven in punt 1.5. De te regulariseren hoogte van de mestvaalt wordt duidelijk vermeld op de plannen deelplan 'grondplan mestvaalt 1/100' zoals gevoegd bij het aanvraagdossier en beschrijft 1,25 m. Indien de vermelde en te regulariseren hoogte niet overeenkomt met de bestaande hoogte van de mestvaalt gaat de vergunning verlenende overheid er van uit dat aanpassingswerken worden uitgevoerd om in overeenstemming te komen met de stedenbouwkundige vergunning. Om discussies omtrent de te regulariseren hoogte te vermijden lijkt het aangewezen bij het eventueel verlenen van de stedenbouwkundige vergunning de voorwaarde op te leggen dat de eventueel noodzakelijke aanpassingswerken dienen uitgevoerd te worden binnen een redelijke termijn van 6 maand na het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

Verder dient opgemerkt dat de bezwaarindiener er verkeerdelijk vanuit gaat dat de mestvaalt wordt ingeplant langs de perceelgrens en niet op 1,3 m zoals voorgesteld op het deelplan 'inplantingsplan 1/500' en wordt bijkomend gestaafd door het opmetingsplan gevoegd bij het bezwaarschrift. Tevens wordt deze inplanting bevestigd op het opmetingsplan, opgemaakt op 5 december 1981 en ondertekend door meetkundig schatter De Clercq Robert naar aanleiding van de aankoop van de hoeve, dat tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen aan het dossier werd toegevoegd.

Verder dient opgemerkt dat het arrest van de Raad van State van 20 juni 2011 het volgende vermeld: "volgens het bij de bestreden besluit van gevoegde inplantingsplan, op schaal 1/500, bevindt de betrokken mestvaalt zich op 85 cm van de perceelsgrens en circa 15 m van de links aanpalende woning die eigendom is van de verzoekende partijen. Uit dezelfde plannen blijkt dat het gaat om een open mestvaalt en dat deze niet voorzien is van enige afscherming."

Voorliggend project is met voormelde beschrijving evenwel niet vergelijkbaar. Volgens de voorgebrachte plannen wordt de mestvaalt ingeplant op 1,3 m van de linkse perceelsgrens, is er wel degelijk een groenaanplant voorzien, wordt de hoogte beperkt tot 1,25 m en bedraagt de afstand tot woning Middeldorpe 29 volgens meting op het deelplan 'inplantingsplan 1/500' minstens 25 m. De voorgebrachte plannen worden voor wat betreft de voorgestelde afstand tussen woning Middeldorpe 29 en mestvaalt niet betwist. Voorgaande beslissingen niet gesteund op juiste feitelijke gegevens kunnen bezwaarlijk als weigeringsgrond worden ingeroepen. Uit het dossier van de Raad voor Vergunningbetwisting blijkt verder dat de mestvaalt ondertussen wordt afgedekt met een zeil.

Verder dient opgemerkt dat een mestvaalt een noodzakelijke aanhorigheid betreft bij de bestaande en vergunde landbouwexploitatie met verschillende rundveestallen die vaak ingeplant zijn dichtbij de zijdelingse perceelsgrens, ingegeven door de karakteristieke repelpercelering, doch waarvan het vergund karakter niet ter discussie staat zoals beschreven in punt 1.7.

De voorgestelde locatiekeuze is gekozen in functie van een efficiënte bedrijfsvoering en is

aanvaardbaar gelet op de centrale ligging tussen de rundveestal en de kalverenstal en is voorzien op meer dan 25 m afstand van de dichtst aanpalende zonevreemde woning, zijnde de links gelegen woning Middeldorpe 29. De afstand tot de zijdelingse perceelsgrens is inderdaad beperkt maar aanvaardbaar gelet op de beperkte omvang en hoogte van de constructie. De hoogte van de mestvaalt wordt beperkt tot 1,25 m en stemt overeen met het te verwachten beperkte gebruik van de mestvaalt, die enkel dienstig is voor de kalverenstal die handmatig gemest wordt. De mest wordt voorlopig in de kleine mestvaalt gestockeerd en nadien machinaal getransporteerd naar de achterliggende grote mestvaalt. De achterliggende rundveestal maakt geen gebruik van deze mestvaalt en is voorzien van mestkelders.

De voorgestelde bouwvrije strook is voldoende om een voldoende groenbuffering toe te laten. Door de dienst Landbouw en Platteland werd een aangepast landschapsbedrijfsplan opgemaakt dat voorziet in de aanplant van een groenscherm aangepast aan de landschappelijke waarden van het gebied en gekenmerkt door smalle en langwerpige repelpercelen en knotwilgenrijen.

Verder dient nagegaan of de voorgestelde constructie de normale burenhinder overstijgt. Naast een bedrijfseconomische inplanting dient erover gewaakt dat de inplanting dusdanig wordt gekozen dat hinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust.

De bezwaarindiener is van mening dat de voorgestelde constructie hinderlijk is, evenwel wordt behoudens het aanhalen van enkele stijlfomules op geen enkele wijze gemotiveerd of aangetoond dat de voorgestelde constructie hinder veroorzaakt. Bijkomend dient opgemerkt dat de bezwaarindiener niet kan aantonen dat de vermeende hinder enkel en alleen afkomstig is van de mestvaalt en niet van bijvoorbeeld de gehele landbouwexploitatie op zich in de vergunde gebouwen, eveneens opgericht op korte afstand van de perceelsgrens, aansluitend op beide zijden van de betrokken mestvaalt en in geval van de kalverenstal dicht bij de bebouwing/woning op de links aanpalende kavel.

In een agrarisch gebied zal een zonevreemde residentiële woning altijd een bepaalde hinder ondervinden van de zone-eigen exploitaties, evenwel zonder dat er sprake is van het overstijgen van de normale burenhinder die te verwachten is in dergelijke gebieden met gemengde bebouwing. Er moet van die zonevreemde woningen een tolerantie verwacht worden ten opzichte van de zone-eigen uitbatingen.

Ook landbouwbedrijven in dergelijke gebieden moeten de noodzakelijke ontwikkelingskansen kunnen krijgen, agrarische gebieden zijn immers in de eerste plaats bestemd voor de productie van primaire landbouwproducten en zijn inherent verbonden met de hiervoor noodzakelijke gebouwen en constructies, immers zonder deze gebouwen en constructies kunnen de landbouwers hun taken niet naar behoren vervullen.

De aanwezige zonevreemde bebouwing kan geenszins betekenen dat er geen bebouwing voor landbouwers meer toegelaten zou kunnen worden, een landschap dient immers mee te evolueren met zijn tijd en kan mits de nodige zorg een zekere schaalvergroting verdragen zonder daarom hinderlijk te worden. Een verdringing van de landbouw uit deze gebieden zou contraproductief werken aangezien de landbouwkundige waarde erop zou achteruitgaan door het grondkleur van het agrarisch gebied te miskennen. Er kan immers niet verwacht worden dat de agrarische gebieden evolueren naar groene woonzones aangezien dit niet het landschapstype is dat zich aldaar op vandaag voordoet of door de bestuurlijke overheid gewenst is.

Zoals hierboven reeds aangehaald is de omvang en het gebruik van de constructie beperkt, wordt een voldoende groenbuffering voorzien en bedraagt de afstand tot de dichtste residentiële woning meer dan 25 m. Rekening houdende met het feit dat de woning van de bezwaarindiener gelegen is ten zuidwesten van de mestvaalt en een meest voorkomende wind uit zuidelijke tot westelijke richting komt zal de vermeende geurhinder naar de woning van de bezwaarindiener niet van die aard zijn dat deze de maat van normale burenhinder binnen dergelijke landbouwomgevingen zal overstijgen.

Ook de inplanting tussen 2 grotere en vergunde stallen met kroonlijsthoogte van meer dan 2,5 m, de beperkte hoogte van de constructie en de voorgestelde ingroening zorgen ervoor dat er geen sprake kan zijn van visuele hinder.

De bedrijfseconomische inplanting zal er ook voor zorgen dat mogelijke geluidshinder door machinale manipulatie tot het minimum beperkt wordt. Anders zou het zijn indien bv de mest dagelijks machinaal dient afgevoerd naar de grotere mestvaalt binnen de bedrijfssite indien de voorgestelde inplanting niet mogelijk blijkt.

De meeste bezwaren hebben betrekking op de exploitatie van de mestvaalt. De milieudienst heeft hierover een gepaste beoordeling geformuleerd, zie punt 1.4.3. Dit advies wordt bijgetreden en het lijkt aangewezen om de hinder tot het minimum te beperken de geformuleerde voorwaarden m.b.t. tot de afdekking van de mestvaalt over te nemen bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning.

Uit dit alles dient besloten dat de hinder naar de dichtst aanpalende woning minimaal is en de regularisatie van de mestvaalt voor vergunning in aanmerking komt mits het opleggen van voormelde voorwaarden.

Een tweede deel van de aanvraag bestaat uit de aanpassing van het groenscherm.

De aanvraag beoogt het als voorwaarde bij de vergunning van 15 september 1994 opgelegde

groenschermbreedte te reduceren van 3 of 4 m breedte tot 1 m breedte vanaf de straatkant tot aan de achterzijde van de eerste rundveestallengroenstrook langs de linkse perceelsgrens.

De bouwheer wenst af te zien van deze brede groenstrook omdat deze strook reeds lang verhard is en wordt gebruikt voor de stapeling van gewikkelde grasbalen. Indien rekening dient gehouden met het 4 m brede groenschermbreedte onvoldoende breed voor een nuttig gebruik.

In samenspraak met de dienst Landbouw en Platteland werd een aangepast landschapsbedrijfsplan opgemaakt dat rekening houdt met een efficiënte bedrijfsvoering en een landschappelijk verantwoorde ingroening van het bedrijf.

De site is gelegen in de reliczone 'Meetjesland van St.-Laureins – Kaprijke' en wordt gekenmerkt door repelpercelen en knotwilgenrijen. Beide elementen vinden we terug in de ontwikkeling van de site en het voorgestelde groenschermbreedte. De bebouwing binnen de site is 'langwerpig' opgericht met noklijn haaks op de voorliggende weg en wordt omgeven door een langgerekt groenschermbreedte bestaande uit een rij knotwilgen aangevuld met hazelaar, haagbeuk en rode kornoelje.

Evenwel dient opgemerkt dat het landschapsbedrijfsplan niet weergegeven op de voorgebrachte plannen. Bijgevolg dient als voorwaarde opgelegd dat het groenschermbreedte zoals voorgesteld op het landschapsbedrijfsplan dient uitgevoerd te worden.

Met betrekking tot de bezwaren kan nog gesteld worden dat de beoordeling van onderhavige aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning zich strikt beperkt tot de gevraagde werken en die in onderhavig dossier bestaan uit de regularisatie van de kleine mestvaalt en de aanleg van het groenschermbreedte. De vergunningverlenende overheid formuleert geen beoordeling over het al dan niet naleven van reeds opgelegde voorwaarden, dit betreft een handhavingsaspect.

De VCRO maakt een regularisatie mogelijk, ook de aanpassing van opgelegde voorwaarden wordt niet verboden. Evenwel moet de vergunning verlenende overheid zich ervoor hoeden dat ze niet zwicht voor het gewicht van het voldongen feit. Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is.

Dit principe is evenzeer geldig bij de beoordeling over de aanpassing van de voorwaarden. Voor de aanleg van een groenschermbreedte is in principe geen stedenbouwkundige vergunning vereist, evenwel betreft onderhavige aanvraag de aanpassing van een groenschermbreedte die als voorwaarde bij een stedenbouwkundige vergunning werd opgelegd en is een gepaste beoordeling noodzakelijk.

De meeste bezwaren met betrekking tot de mestvaalt hebben betrekking op de exploitatie van de mestvaalt en zijn niet rechtstreeks van stedenbouwkundige aard.

Bijkomend dient opgemerkt dat de bezwaarindiener niet kan aantonen dat de vermeende hinder enkel en alleen afkomstig is van de mestvaalt en niet van bijvoorbeeld de gehele landbouwexploitatie op zich in de vergunde gebouwen, eveneens opgericht op korte afstand van de perceelsgrens, aansluitend op beide zijden van de betrokken mestvaalt en in geval van de kalverstal dichter bij de bebouwing / woning op de links aanpalende kavel.

Verder dient opgemerkt dat de bezwaarindiener er vanuit gaat dat de mestvaalt wordt voorzien tot tegen de perceelsgrens, dit blijkt geenszins uit de voorgebrachte plannen die een afstand van 1,3 m ten opzichte van de perceelsgrens voorzien en wordt bijkomend gestaafd door het opmetingsplan gevoegd bij het bezwaarschrift. Tevens wordt deze inplanting bevestigd op het opmetingsplan, opgemaakt en ondertekend op 5 december 1981 door meetkundig schatter De Clercq Robert naar aanleiding van de aankoop van de hoeve, dat tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen aan het dossier werd toegevoegd.

Met betrekking tot de vermeende onvergunde toestand wordt opgemerkt dat de vergunningverlenende overheid er bij deze van uit gaat dat er wel degelijk sprake is van een bestaand en in uitbating zijnd landbouwbedrijf dat hoofdzakelijk of grotendeels vergund is, gelet op de vergunningshistoriek en de recente realisatie van de achterliggende rundveestallengroenstrook en loods. Het college van burgemeester en schepenen besliste in zitting van 2 juli 2008 dat de stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van deze rundveestallengroenstrook kon worden verleend, evenwel gefaseerd en onder bepaalde voorwaarden. Hierbij werd onder andere de afbraak of regularisatie van de mestvaalt opgelegd. Dit betreft evenwel een onwettige en onduidelijke voorwaarde die vergunningsplichtige werken oplegt aan de uitvoering van een stedenbouwkundige (regularisatie)vergunning waardoor de vergunninghouder in een vicieuze cirkel terechtkomt waarbij het onvergund karakter steeds opnieuw wordt ingeroepen door de bezwaarindiener als een (door de gemeente) opgelegde regularisatieaanvraag wordt ingediend.

Voor de oprichting van laatste vergunde rundveestallengroenstrook zijn geen overtredingen bekend, en dient bijgevolg in alle redelijkheid besloten dat de aanvrager tegemoet kwam aan het overgrote deel van de gestelde voorwaarden en het landbouwbedrijf op zijn minst hoofdzakelijk vergund is. Het vergund karakter van het landbouwbedrijf kan niet enkel en alleen bepaald worden door de regularisatie van de kleine mestvaalt, dat slechts een klein gedeelte van het volledige landbouwbedrijf omvat. Het hieromtrent ingediende bezwaar is niet gegrond.

Er dient dan ook besloten dat het gevraagde in overeenstemming kan worden gebracht met de goede

*ruimtelijke ordening, mits naleving van de voorgestelde voorwaarden.
...*

5.

De Raad vernietigt de hiervoor aangehaalde beslissing bij arrest nr. RvVb/A/1617/0245 van 8 november 2016. De vernietigingsmotieven zijn de volgende:

“ ...

1.

Het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest geldt voor het beschikkend gedeelte en strekt zich uit tot de motieven die het noodzakelijk tot grondslag hebben gediend.

Het gezag van gewijsde impliceert dat een rechterlijke beslissing bindend is en niet meer in vraag mag worden gesteld. Het moet voorkomen dat eenzelfde betwisting zich na de uitspraak blijft herhalen.

2.

In het beschikkend gedeelte van het arrest van de Raad nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014 werd de beslissing van de verwerende partij van 20 september 2012 vernietigd en werd de verwerende partij bevolen om bij het nemen van de nieuwe beslissing te handelen zoals bepaald in de overwegingen onder titel VIII van het arrest. Onder deze titel werd gesteld dat de verwerende partij bij het nemen van een nieuwe beslissing artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II ‘Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal’ bij haar beoordeling diende te betrekken en zich niet kon steunen op de bedrijfseconomische motieven “aangehaald onder het vierde randnummer”, met name dat een mestvaalt een noodzakelijke aanhorigheid betreft bij de bestaande en vergunde rundveestallen en dat de inplanting is gekozen in functie van een efficiënte bedrijfsvoering.

De motivering van het arrest waarop het beschikkend gedeelte steunt, heeft betrekking op de beoordeling door de verwerende partij van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening in de mate dat de aanvraag de regularisatie betreft van een mestvaalt en meer bepaald de inplanting ervan en diens geurontwikkeling.

Met de verzoekende partij moet worden vastgesteld dat de verwerende partij in de bestreden beslissing opnieuw verwijst naar de bedrijfseconomische motieven en nagenoeg op dezelfde wijze als in de vorige beslissing. Anders dan de verwerende partij in de antwoordnota voorhoudt, kan uit het geheel van overwegingen niet worden afgeleid dat de bedrijfseconomisch gekozen inplanting geen deel uitmaakt van haar beoordeling. Integendeel, wordt “de bedrijfseconomische inplanting” van de mestvaalt in de bestreden beslissing nu ook bijkomend als voordelig aangehaald in functie van de geluidshinder.

De verzoekende partij kan tevens gevolgd worden dat de verwerende partij evenmin het bevel tot het betrekken van artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II, heeft nageleefd.

De voormelde bepaling luidt als volgt:

“De inplanting wordt zodanig gekozen dat geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust.”

De verwerende partij stelt weliswaar in de bestreden beslissing, zoals ze overigens ook stelt in haar antwoordnota, dat moet worden nagegaan “of de constructie de normale burenhinder overstijgt”. Ze stelt eveneens dat erover moet gewaakt worden dat “naast een bedrijfseconomische inplanting” de inplanting dusdanig moet gekozen worden dat de hinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust. De navolgende overwegingen zijn dan echter beperkt tot de stelling dat de bezwaarindiener geen hinder aantoont door de mestvaalt en ook niet kan aantonen dat de hinder niet afkomstig is “van bijvoorbeeld de gehele landbouwexploitatie”.

In de mate dat in de overwegingen van de bestreden beslissing nog wordt verwezen naar de beperkte omvang van de constructie, naar de afstand tot de perceelsgrens die 1,3 meter zou bedragen en naar de voldoende groenbuffering, dient vastgesteld worden dat één der vernietigingsmotieven van het arrest van de Raad nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014 luidt dat er niet kan ingezien worden hoe het verlagen van de keermuur van de mestvaalt, de aanplant van een groenscherm, die in de bestreden beslissing overigens wordt gereduceerd tot 1 meter en slechts blijkt te bestaan uit “een rij knotwilgen aangevuld met hazelaar, haagbeuk en rode kornoelje”, en de vaststelling dat de mestvaalt zich zou situeren op 1,3 meter en niet op 85 cm van de perceelsgrens, zou kunnen leiden tot een ander standpunt omtrent de mestvaalt en diens geurontwikkeling, dan het standpunt dat de verwerende partij heeft ingenomen in haar beslissing van 1 september 2011.

Ook de overweging in de bestreden beslissing dat een zonevreemde woning in agrarisch gebied altijd een bepaalde hinder zal ondervinden, is een loutere herhaling van de vorige vernietigde beslissing van de verwerende partij. Ook op dat punt bevat het arrest van de Raad nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014 een vernietigingsmotief.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest van de Raad miskent, waardoor de verwerende partij onwettig handelt.

3.

Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat anders dan de vorige beslissing van de verwerende partij, uit de bestreden beslissing ditmaal wel blijkt waarop zij zich steunt om de afstand te bepalen tussen de woning van verzoekende partij en de mestvaalt. Niettemin moet worden vastgesteld dat deze afstand niet gewijzigd is ten aanzien van de aanvraag die heeft geleid tot de beslissing van de verwerende partij van 1 september 2011. Anders dan de verwerende partij lijkt voor te houden in de bestreden beslissing is er op dat punt geen “gewijzigde omstandigheid”. In de antwoordnota wordt overigens toegegeven dat de inplantingsplaats van de mestvaalt niet is gewijzigd.

Bovendien wordt nu ook gewezen op de zuidwestelijke ligging van de woning en de meest voorkomende wind uit zuidelijke tot westelijke richting. In het geheel van overwegingen om de inplanting van de mestvaalt en diens geurontwikkeling verenigbaar te achten met de goede ruimtelijke ordening, maakt dit echter slechts één element uit, dat niet kan doen voorbijgaan aan de vaststelling in het vorig randnummer dat het geheel van overwegingen in de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014.
...

Omtrent de vraag tot injunctie van de verzoekende partij wordt als volgt beschikt:

“...

Bij het onderzoek van het eerste onderdeel van het enig middel is vastgesteld dat de verwerende partij het gezag van gewijsde van het vorig vernietigingsarrest heeft miskend. De verwerende partij dient haar beoordeling derhalve over te doen en een nieuwe beslissing te nemen, waarbij ze niet enkel rekening zal moeten houden met de vernietiging van de bestreden beslissing en de vernietigingsmotieven die er onlosmakelijk mee verbonden zijn, maar tevens met het vernietigingsarrest van de Raad nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014, waarin reeds een bevel tot handelen bij het nemen van een nieuwe beslissing is opgenomen.

...”

6.

Na het vernietigingsarrest adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn verslag van 27 januari 2017 als volgt:

“ ...

De goede ruimtelijke ordening

...

Onderhavige aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoogt de regularisatie van een mestvaalt en het aanpassen van een groenscherm.

Zowel de gemeente als de bezwaarindiener zijn van mening dat gelet op de vergunningshistoriek de voorgestelde mestvaalt niet aanvaardbaar is en verwijzen hierbij naar de stedenbouwkundige vergunningen van 2 juli 2008 en 1 september 2011 en het arrest van de raad van state van 20 juni 2011. Het louter verwijzen naar voorgaande dossiers vormt echter geen voldoende weigeringsgrond en houdt onvoldoende rekening met de gewijzigde elementen in het dossier. Zo wordt in vergelijking met de vergunning van 1 september 2011 de bouwhoogte van de keermuur gereduceerd van 1,58 m tot 1,25 m en wordt de constructie gebufferd door de aanplant van een groenscherm, zoals beschreven in punt 1.5. De te regulariseren hoogte van de mestvaalt wordt duidelijk vermeld op de plannen deelplan "grondplan mestvaalt 1/100" zoals gevoegd bij het aanvraagdossier en beschrijft 1,25 m. Indien de vermelde en te regulariseren hoogte niet overeenkomt met de bestaande hoogte van de mestvaalt gaat de vergunning verlenende overheid er van uit dat aanpassingswerken worden uitgevoerd om in overeenstemming te komen met de stedenbouwkundige vergunning. Om discussies omtrent de te regulariseren hoogte te vermijden lijkt het aangewezen bij het eventueel verlenen van de stedenbouwkundige vergunning de voorwaarde op te leggen dat de eventueel noodzakelijke aanpassingswerken dienen uitgevoerd te worden binnen een redelijke termijn van 6 maand na het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

Verder dient opgemerkt dat de bezwaarindiener er verkeerdelijk vanuit gaat dat de mestvaalt wordt ingeplant langs de perceelgrens en niet op 1,3 m zoals voorgesteld op het deelplan "inplantingsplan 1/500" en wordt bijkomend gestaafd door het opmetingsplan gevoegd bij het bezwaarschrift. Tevens wordt deze inplanting bevestigd op het opmetingsplan, opgemaakt op 5 december 1981 en ondertekend door meetkundig schatter De Clercq Robert naar aanleiding van de aankoop van de hoeve, dat tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen aan het dossier werd toegevoegd. Verder dient opgemerkt dat het arrest van de Raad van State van 20 juni 2011 het volgende vermeld: "volgens het bij de bestreden besluit van gevoegde inplantingsplan, op schaal 1/500, bevindt de betrokken mestvaalt zich op 85 cm van de perceelsgrens en circa 15 m van de links aanpalende woning die eigendom is van de verzoekende partijen. Uit dezelfde plannen blijkt dat het gaat om een open mestvaalt en dat deze niet voorzien is van enige afscherming."

Voorliggend project is met voormelde beschrijving evenwel niet vergelijkbaar. Volgens de voorgebrachte plannen wordt de mestvaalt ingeplant op 1,3 m van de linkse perceelsgrens, is er wel degelijk een groenaanplant voorzien, wordt de hoogte beperkt tot 1,25 m en bedraagt de afstand tot woning Middeldorpe 29 volgens meting op het deelplan "inplantingsplan 1/500" minstens 25 m. De voorgebrachte plannen worden voor wat betreft de voorgestelde afstand tussen woning Middeldorpe 29 en mestvaalt niet betwist. Voorgaande beslissingen niet gesteund op juiste feitelijke gegevens kunnen bezwaarlijk als weigeringsgrond worden ingeroepen. Uit het dossier van de Raad voor Vergunningbetwisting blijkt verder dat de mestvaalt ondertussen wordt afgedekt met een zeil.

Verder dient opgemerkt dat een mestvaalt een noodzakelijke aanhorigheid betreft bij de bestaande en vergunde landbouwexploitatie met verschillende rundveestallen die vaak ingeplant zijn dichtbij de zijdelingse perceelsgrens, ingegeven door de karakteristieke repelpercelering, doch waarvan het vergund karakter niet ter discussie staat zoals beschreven in punt 1.7.

De voorgestelde locatie is gekozen in functie van een efficiënte bedrijfsvoering gelet op de centrale ligging tussen de rundveestal en de kalverenstal en is voorzien op meer dan 25 m afstand van de dichtst aanpalende zonevreemde woning, zijnde de, links gelegen woning Middeldorpe 29. De afstand tot de zijdelingse perceelsgrens is inderdaad beperkt.

De hoogte van de mestvaalt wordt beperkt tot 1,25 m en stemt overeen met het te verwachten beperkte gebruik van de mestvaalt, die enkel dienstig is voor de kalverenstal die handmatig gemest wordt. De

mest wordt voorlopig in de kleine mestvaalt in aanvraag gestockeerd en nadien machinaal getransporteerd naar de achterliggende grote mestvaalt. De achterliggende rundveestal maakt geen gebruik van deze mestvaalt en is voorzien van mestkelders.

De voorgestelde bouwvrije strook laat groenbuffering toe. Door de dienst Landbouw en Platteland werd een landschapsbedrijfsplan opgemaakt dat voorziet in de aanplant van een groenscherm aangepast aan de landschappelijke waarden van het gebied en gekenmerkt door smalle en langwerpige repelpercelen en knotwilgenrijen.

Het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne VLAREM II , bepaalt in art. 5.9.2.2 in verband met opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal in §3 De inplanting wordt zodanig gekozen dat geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust.

Er dient nagegaan of de voorgestelde constructie de normale burenhinder overstijgt. Naast een bedrijfseconomische inplanting dient erover gewaakt dat de inplanting dusdanig wordt gekozen dat hinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust.

De bezwaarindiener is van mening dat de voorgestelde constructie hinderlijk is.

In een agrarisch gebied zal een zonevreemde residentiële woning altijd een bepaalde hinder ondervinden van de zone-eigen exploitaties, evenwel zonder dat er sprake is van het overstijgen van de normale burenhinder die te verwachten is in dergelijke gebieden met gemengde bebouwing. Er moet van die zonevreemde woningen een tolerantie verwacht worden ten opzichte van de zone-eigen uitbatingen.

Ook landbouwbedrijven in dergelijke gebieden moeten de noodzakelijke ontwikkelingskansen kunnen krijgen, agrarische gebieden zijn immers in de eerste plaats bestemd voor de productie van primaire landbouwproducten en zijn inherent verbonden met de hiervoor noodzakelijke gebouwen en constructies, immers zonder deze gebouwen en constructies kunnen de landbouwers hun taken niet naar behoren vervullen.

De aanwezige zonevreemde bebouwing kan geenszins betekenen dat er geen bebouwing voor landbouwers meer toegelaten zou kunnen worden, een landschap dient immers mee te evolueren met zijn tijd en kan mits de nodige zorg een zekere schaalvergroting verdragen zonder daarom hinderlijk te worden. Een verdringing van de landbouw uit deze gebieden zou contraproductief werken aangezien de landbouwkundige waarde erop zou achteruitgaan door het grondkleur van het agrarisch gebied te miskennen. Er kan immers niet verwacht worden dat de agrarische gebieden evolueren naar groene woonzones aangezien dit niet het landschapstype is dat zich aldaar op vandaag voordoet of door de bestuurlijke overheid gewenst is.

Zoals hierboven reeds aangehaald is de omvang en het gebruik van de constructie beperkt, wordt een voldoende groenbuffering voorzien en bedraagt de afstand tot de dichtste residentiële woning meer dan 25 m.

De woning van de bezwaarindiener is ten zuidwesten gelegen van de mestvaalt daar waar de meest voorkomende wind uit zuidelijke tot westelijke richting komt.

Dit alles neemt niet weg dat er alternatieve inplantingsplaatsen te vinden zijn op het terrein van de aanvrager, waardoor de geurhinder voor de omgeving verder beperkt wordt.

Van de plek die hier gekozen werd kan bezwaarlijk gesteld worden dat ze zo gekozen is dat ze de hinder beperkt tot de normale burenlust.

De inplanting tussen 2 grotere en vergunde stallen met kroonlijsthoogte van meer dan 2,5 m, de beperkte hoogte van de constructie en de voorgestelde ingroening zorgen ervoor dat er geen onnoemelijke visuele hinder zal zijn.

Wanneer de mest dagelijks machinaal wordt afgevoerd naar de grotere mestvaalt binnen de bedrijfssite zal dit tijdelijk geluidshinder met zich meebrengen die evenwel niet opweegt tegen de constant mogelijke geurhinder door de te regulariseren, vanuit hinder niet doordacht ingeplante mestvaalt.

Een tweede deel van de aanvraag bestaat uit de aanpassing van het groenscherm.

De aanvraag beoogt het als voorwaarde bij de vergunning van 15 september 1994 opgelegde groenscherm te reduceren van 3 of 4 m breedte tot 1 m breedte vanaf de straatkant tot aan de achterzijde van de eerste rundveestal langs de linkse perceelsgrens.

De bouwheer wenst af te zien van deze brede groenstrook omdat deze strook reeds lang verhard is en wordt gebruikt voor de stapeling van gewikkelde grasbalen. Indien rekening dient gehouden met het 4 m brede groenscherm is de resterende breedte onvoldoende breed voor een nuttig gebruik.

In samenspraak met de dienst Landbouw en Platteland werd een aangepast landschapsbedrijfsplan opgemaakt dat rekening houdt met een efficiënte bedrijfsvoering en een landschappelijk verantwoorde ingroening van het bedrijf. De site is gelegen in de reliczone " Meetjesland van St.-Laureins — Kaprijke" en wordt gekenmerkt door repelpercelen en knotwilgenrijen. Beide elementen vinden we terug in de ontwikkeling van de site en het voorgestelde groenscherm. De bebouwing binnen de site is "langwerpig" opgericht met noklijn haaks op de voorliggende weg en wordt omgeven door een langgerekt groenscherm bestaande uit een rij knotwilgen aangevuld met hazelaar, haagbeuk en rode kornoelje.

Evenwel dient opgemerkt dat het landschapsbedrijfsplan niet weergegeven op de voorgebrachte plannen. Bijgevolg dient als voorwaarde opgelegd dat het groenscherm zoals voorgesteld op het landschapsbedrijfsplan dient uitgevoerd te worden.

Met betrekking tot de vermeende onvergunde toestand wordt opgemerkt dat de vergunningverlenende overheid er bij deze van uit gaat dat er wel degelijk sprake is van een bestaand en in uitbating zijnd landbouwbedrijf dat hoofdzakelijk of grotendeels vergund is, gelet op de vergunningshistoriek en de recente realisatie van de achterliggende rundveestal en loods. Het college van burgemeester en schepenen besliste in zitting van 2 juli 2008 dat de stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van deze rundveestal kon worden verleend, evenwel gefaseerd en onder bepaalde voorwaarden. Hierbij werd onder andere de afbraak of regularisatie van de mestvaalt opgelegd.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor niet inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

Een nieuwe aanvraag waarbij rekening gehouden wordt met de diverse arresten die ondertussen geveld zijn, dringt zich op.

...

Na een nieuwe hoorzitting op 7 februari 2017 verleent de verwerende partij op 16 maart 2017 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De beslissing wordt onder meer als volgt gemotiveerd:

"...

De goede ruimtelijke ordening

...

Onderhavige aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoogt de regularisatie van een mestvaalt en het aanpassen van een groenscherm.

Zowel de gemeente als de bezwaarindiener zijn van mening dat gelet op de vergunningshistoriek de voorgestelde mestvaalt niet aanvaardbaar is en verwijzen hierbij naar de stedenbouwkundige vergunningen van 2 juli 2008 en 1 september 2011 en het arrest van de raad van state van 20 juni 2011. Het louter verwijzen naar voorgaande dossiers vormt echter geen voldoende weigeringsgrond en houdt onvoldoende rekening met de gewijzigde elementen in het dossier. Zo wordt in vergelijking met de vergunning van 1 september 2011 de bouwhoogte van de keermuur gereduceerd van 1,58 m tot 1,25 m en wordt de constructie gebufferd door de aanplant van een groenscherm, zoals beschreven in punt 1.5. De te regulariseren hoogte van de mestvaalt wordt duidelijk vermeld op de plannen deelplan "grondplan mestvaalt 11100" zoals gevoegd bij het aanvraagdossier en beschrijft 1,25 m. Indien de vermelde en te regulariseren hoogte niet overeenkomt met de bestaande hoogte van de mestvaalt gaat de vergunning verlenende overheid er van uit dat aanpassingswerken worden uitgevoerd om in overeenstemming te komen met de stedenbouwkundige vergunning. Om discussies omtrent de te regulariseren hoogte te vermijden lijkt het aangewezen bij het eventueel verlenen van de stedenbouwkundige vergunning de

voorwaarde op te leggen dat de eventueel noodzakelijke aanpassingswerken dienen uitgevoerd te worden binnen een redelijke termijn van 6 maand na het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

Verder dient opgemerkt dat de bezwaarindiener er verkeerdelijk vanuit gaat dat de mestvaalt wordt ingeplant langs de perceelgrens en niet op 1,3 m zoals voorgesteld op het deelplan "inplantingsplan 1/500" en wordt bijkomend gestaafd door het opmetingsplan gevoegd bij het bezwaarschrift. Tevens wordt deze inplanting bevestigd op het opmetingsplan, opgemaakt op 5 december 1981 en ondertekend door meetkundig schatter De Clercq Robert naar aanleiding van de aankoop van de hoeve, dat tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen aan het dossier werd toegevoegd. Verder dient opgemerkt dat het arrest van de Raad van State van 20 juni 2011 het volgende vermeldt: "volgens het bij de bestreden besluit van gevoegde inplantingsplan, op schaal 1/500, bevindt de betrokken mestvaalt zich op 85 cm van de perceelsgrens en circa 15 m van de links aanpalende woning die eigendom is van de verzoekende partijen. Uit dezelfde plannen blijkt dat het gaat om een open mestvaalt en dat deze niet voorzien is van enige afscherming."

Voorliggend project is met voormelde beschrijving evenwel niet vergelijkbaar. Volgens de voorgebrachte plannen wordt de mestvaalt ingeplant op 1,3 m van de linkse perceelsgrens, is er wel degelijk een groenaanplant voorzien, wordt de hoogte beperkt tot 1,25 m en bedraagt de afstand tot woning Middeldorpe 29 volgens meting op het deelplan "inplantingsplan 1/500" minstens 25 m. De voorgebrachte plannen worden voor wat betreft de voorgestelde afstand tussen woning Middeldorpe 29 en mestvaalt niet betwist. Voorgaande beslissingen niet gesteund op juiste feitelijke gegevens kunnen bezwaarlijk als weigeringsgrond worden ingeroepen. Uit het dossier van de Raad voor Vergunningsbetwisting blijkt verder dat de mestvaalt ondertussen wordt afgedekt met een zeil.

Verder dient opgemerkt dat een mestvaalt een noodzakelijke aanhorigheid betreft bij de bestaande en vergunde landbouwexploitatie met verschillende rondveestallen die vaak ingeplant zijn dichtbij de zijdelingse perceelsgrens, ingegeven door de karakteristieke repelpercelering, doch waarvan het vergund karakter niet ter discussie staat zoals beschreven in punt 1.7.

De voorgestelde locatie is gekozen in functie van een efficiënte bedrijfsvoering gelet op de centrale ligging tussen de rundveestal en de kalverenstal en is voorzien op meer dan 25 m afstand van de dichtst aanpalende zonevreemde woning, Zijnde de links gelegen woning Middeldorpe 29. De afstand tot de zijdelingse perceelsgrens is inderdaad beperkt.

De hoogte van de mestvaalt wordt beperkt tot 1,25 m en stemt overeen met het te verwachten beperkte gebruik van de mestvaalt, die enkel dienstig is voor de kalverenstal die handmatig gemest wordt. De mest wordt voorlopig in de kleine mestvaalt in aanvraag gestockeerd en nadien machinaal getransporteerd naar de achterliggende grote mestvaalt. De achterliggende rundveestal maakt geen gebruik van deze mestvaalt en is voorzien van mestkelders.

De voorgestelde bouwvrije strook laat groenbuffering toe. Door de dienst Landbouw en Platteland werd een landschapsbedrijfsplan opgemaakt dat voorziet in de aanplant van een groenscherm aangepast aan de landschappelijke waarden van het gebied en gekenmerkt door smalle en langwerpige repelpercelen en knotwilgenrijen.

Het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne VLAREM II, bepaalt in art. 5.9.2.2 in verband met opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal in §3 : De inplanting wordt zodanig gekozen dat geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust.

Er dient nagegaan of de voorgestelde constructie de normale burenhinder overstijgt. De bezwaarindiener is van mening dat de voorgestelde constructie hinderlijk is.

In een agrarisch gebied zal een zonevreemde residentiële woning altijd een bepaalde hinder ondervinden van de zone-eigen exploitaties, evenwel zonder dat er sprake is van het overstijgen van de normale burenhinder die te verwachten is in dergelijke gebieden met gemengde bebouwing. Er moet van die zonevreemde woningen een tolerantie verwacht worden ten opzichte van de zone-eigen uitbatingen.

Ook landbouwbedrijven in dergelijke gebieden moeten de noodzakelijke ontwikkelingskansen kunnen krijgen, agrarische gebieden zijn immers in de eerste plaats bestemd voor de productie van primaire

landbouwproducten en zijn inherent verbonden met de hiervoor noodzakelijke gebouwen en constructies, immers zonder deze gebouwen en constructies kunnen de landbouwers hun taken niet naar behoren vervullen.

De aanwezige zonevreemde bebouwing kan geenszins betekenen dat er geen bebouwing voor landbouwers meer toegelaten zou kunnen worden, een landschap dient immers mee te evolueren met zijn tijd en kan mits de nodige zorg een zekere schaalvergroting verdragen zonder daarom hinderlijk te worden. Een verdringing van de landbouw uit deze gebieden zou contraproductief werken aangezien de landbouwkundige waarde erop zou achteruitgaan door het grondkleur van het agrarisch gebied te miskennen. Er kan immers niet verwacht worden dat de agrarische gebieden evolueren naar groene woonzones aangezien dit niet het landschapstype is dat zich aldaar op vandaag voordoet of door de bestuurlijke overheid gewenst is.

Zoals hierboven reeds aangehaald is de omvang en het gebruik van de constructie beperkt, wordt een voldoende groenbuffering voorzien en bedraagt de afstand tot de dichtste residentiële woning meer dan 25 m. Gelet op de • ligging van de mestvaalt ten noordoosten van de woning van bezwaarindieners, zal mogelijke geurhinder slechts sporadisch geschieden. Immers, enkel bij wind uit het noordoosten worden mogelijke emissies van de mestvaalt richting de woning van bezwaarindieners geblazen. • Bovendien betreft het kalvermest, die zeer storrig is en minder geur veroorzaakt. Tenslotte wordt er in de zomerperiode minder mest geproduceerd omdat de runderen dan grotendeels in de weide staan, waardoor het gebruik van de mestvaalt dan ook veel kleiner is.

De inplanting tussen 2 grotere en vergunde stallen met kroonlijsthoogte van meer dan 2,5 m, de beperkte hoogte van de constructie en de voorgestelde ingroening zorgen ervoor dat er ook geen onnoemelijke visuele hinder zal zijn. Bovendien is er zelfs zonder de muur van de mestvaalt van het naastgelegen perceel geen doorkijk mogelijk op het achterliggende landschap door de overige aanwezige bebouwing. Om enigszins tegemoet te komen aan de bezwaren van de aanpalende, wordt als voorwaarde opgelegd een luifel te plaatsen teneinde de mestvaalt te overkappen.

Tenslotte werd de milieuvergunning verleend zonder bijkomende voorwaarden.

Een tweede deel van de aanvraag bestaat uit de aanpassing van het groenscherm.

De aanvraag beoogt het als voorwaarde bij de vergunning van 15 september 1994 opgelegde groenscherm te reduceren van 3 of 4 m breedte tot 1 m breedte vanaf de straatkant tot aan de achterzijde van de eerste rundveestal langs de linkse perceelsgrens.

De bouwheer wenst af te zien van deze brede groenstrook omdat deze strook reeds lang verhard is en wordt gebruikt voor de stapeling van gewikkelde grasbalen. indien rekening dient gehouden met het 4 m brede groenscherm is de resterende breedte onvoldoende breed voor een nuttig gebruik.

In samenspraak met de dienst Landbouw en Platteland werd een aangepast landschapsbedrijfsplan opgemaakt dat rekening houdt met een efficiënte bedrijfsvoering en een landschappelijk verantwoorde ingroening van het bedrijf. De site is gelegen in de relictzona "Meetjesland van St.-Laureins Kaprijke" en wordt gekenmerkt door repelpercelen en knotwilgenrijen. Beide elementen vinden we terug in de ontwikkeling van de site en het voorgestelde groenscherm. De bebouwing binnen de site is "langwerpig" opgericht met noklijn haaks op de voorliggende weg en wordt omgeven door een langgerekt groenscherm bestaande uit een rij knotwilgen aangevuld met hazelaar, haagbeuk en rode kornoelje.

Evenwel dient opgemerkt dat het landschapsbedrijfsplan niet weergegeven op de voorgebrachte plannen. Bijgevolg dient als voorwaarde opgelegd dat het groenscherm zoals voorgesteld op het landschapsbedrijfsplan dient uitgevoerd te worden.

Met betrekking tot de vermeende onvergunde toestand wordt opgemerkt dat de vergunningverlenende overheid er bij deze van uit gaat dat er wel degelijk sprake is van een bestaand en in uitbating zijnd landbouwbedrijf dat hoofdzakelijk of grotendeels vergund is, gelet op de vergunningshistoriek en de recente realisatie van de achterliggende rundveestal en loods. Het college van burgemeester en schepenen besliste in zitting van 2 juli 2008 dat de stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van deze rundveestal kon worden verleend, evenwel gefaseerd en onder bepaalde voorwaarden. Hierbij werd onder andere de afbraak of regularisatie van de mestvaalt opgelegd.

...

Besluit

Artikel 1: Het beroep ingesteld tegen de beslissing van 22 mei 2012 van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Laureins houdende weigering van een stedenbouwkundige vergunning, aangevraagd door de heer Rudy Hermie, wordt ingewilligd.

Stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder volgende voorwaarden:

- de eventueel noodzakelijke aanpassingswerken aan de mestvaalt (hoogte) dienen uitgevoerd te worden binnen een redelijke termijn van 6 maand na het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.*
- voorzien van een luifel van 2m ter overkapping van de mestvaalt. - de achterkant van de betonnen muur moet begroend worden (bijvoorbeeld met klimop of heder).*
- het groenscherm en geheel het landschapsbedrijfsplan dient uitgevoerd te worden.*
- de voorwaarden uit het advies van de milieudienst van 14 april 2012 dienen te worden nageleefd.*

Deze vergunning stelt de aanvrager niet vrij van het aanvragen en verkrijgen van eventuele andere vergunningen of machtigingen, als die nodig zouden zijn.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – EERSTE MIDDEL, EERSTE ONDERDEEL EN TWEEDE MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in het eerste middel de schending aan van artikel 4.3.1. *juncto* artikel 1.1.4 VCRO, van artikel 5.9.2.2, § 1 en § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, van artikel 4.8.2 VCRO, van het gezag van gewijsde van het arrest nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014 en van het arrest nr. A/1617/0245 van 8 november 2016, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij zet in het eerste onderdeel van het eerste middel uiteen:

“ ...

In casu moet worden vastgesteld dat de motivering in het bestreden besluit inzake de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening gebrekkig en foutief is, en dit omtrent verschillende essentiële aspecten.

Van groot belang daarbij is nogmaals te wijzen op de motivering van uw Raad om tot de vernietiging van de eerdere vergunningsbeslissing te besluiten in het arrest nr. A/2014/0106: (...)

Uiteraard diende de deputatie ook rekening te houden met de vernietigingsargumenten van uw Raad in het laatste vernietigingsarrest nr. A/1617/0245 van 8 november 2016.

...

De verzoekende partij wenst te wijzen op volgende essentiële aspecten, waaruit blijkt dat ook voorliggende vergunningsbeslissing van 16 maart 2017 opnieuw manifest onwettig is:

a) Wat betreft de regularisatie van de mestvaalt

- *De deputatie lijkt in de bestreden vergunningsbeslissing opnieuw te laten uitschijnen dat het **gaat om een gewijzigde mestvaalt met een gewijzigde locatie**, en dat dit een vergunning voor die mestvaalt zou verantwoorden.*

Dit is absoluut niet correct.

*Er moet worden benadrukt dat de bestaande mestvaalt **nog altijd op dezelfde locatie is gelegen** en dus nog steeds op zeer korte afstand van deze zijdelingse perceelsgrens ligt, zoals ook expliciet **wordt erkend in het bestreden vergunningsbesluit!***

*Nochtans had de deputatie op 1 september 2011 de mestvaalt net uit de vergunning gesloten nu zij van **oordeel was dat de betrokken inplantingsplaats op korte afstand van de zijdelingse perceelsgrens, onaanvaardbaar is**. Zij stelt daarbij dat er dient gekozen te worden voor een alternatieve inplantingsplaats die resulteert in minder burenhinder:*

"De mestvaalt is ingeplant op 85cm van de perceelsgrens. Voor een dergelijke voorziening, dewelke onvermijdelijk met geurontwikkeling gepaard gaat, is een dergelijke korte afstand ten opzichte van de perceelsgrens niet aanvaardbaar. (...) Er dient gezocht naar een inplantingsplaats alwaar een aan de geldende wetgeving

conforme mestvaalt kan gerealiseerd worden die resulteert in een hinder die de maat van binnen dergelijke gebieden normale burenhinder niet overstijgt. De nu gevraagde mestvaalt en inplantingsplaats voldoen niet aan deze voorwaarden."

De bijgevoegde bouwplannen van 2009 en 2014 spreken voor zich. De inplantingsplaats van de mestvaalt is nog steeds gelegen ter hoogte van de zijdelingse perceelgrens tussen de twee rundveestallen. Waar de deputatie halsstarrig blijft vasthouden aan het argument dat de mestvaalt op 1,3 m ligt ten opzichte van de perceelsgrens moet worden (en niet op 85 cm), heeft uw Raad de deputatie al duidelijk teruggefloten. Uw Raad oordeelde reeds dat dit minimale afstandsverschil geen draagkrachtig argument is om een eerdere weigeringsbeslissing van de deputatie van 1 september 2011 om te vormen naar een positieve vergunningsbeslissing:

"In de mate dat in de overwegingen van de bestreden beslissing nog wordt verwezen naar de beperkte omvang van de constructie, naar de afstand tot de perceelsgrens die 1,3 meter zou bedragen en naar de voldoende groenbuffering, dient vastgesteld worden dat één der vernietigingsmotieven van het arrest van de Raad nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014 luidt dat er niet kan ingezien worden hoe het verlagen van de keermuur van de mestvaalt, de aanplant van een groenscherm, die in de bestreden beslissing overigens wordt gereduceerd tot 1 meter en slechts blijkt te bestaan uit "een rij knotwilgen aangevuld met hazelaar, haagbeuk en rode kornoelje", en de vaststelling dat de mestvaalt zich zou situeren op 1,3 meter en niet op 85 cm van de perceelsgrens, zou kunnen leiden tot een ander standpunt omtrent de mestvaalt en diens geurontwikkeling, dan het standpunt dat de verwerende partij heeft ingenomen in haar beslissing van 1 september 2011."

Het is betreurenswaardig dat de deputatie ondanks deze duidelijke rechtspraak opnieuw dit argument heeft opgenomen in de bestreden beslissing. De gebrekkige motivering staat dan ook vast.

Aangezien de mestvaalt nog steeds op dezelfde inplantingsplaats voorkomt — en nog steeds zeer kort nabij de zijdelingse perceelsgrens — verantwoordt ook de voorliggende beslissing niet draagkrachtig waarom deze locatie plots wel aanvaardbaar zou zijn en verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening in de zin van artikel 4.3.1 VCRO. De bestreden beslissing miskent de eerdere argumentatie van deputatie uit haar besluit van 1 september 2011.

- *De verzoekende partij had er o.m. in haar replieknota (stuk 15) op gewezen dat de bouwhoogte van de keermuur, ter hoogte van de zijdelingse perceelsgrens, in werkelijkheid niet is verlaagd — en dat dit ten onrechte wordt voorgehouden door de aanvrager. De deputatie tracht nu dit euvel op te lossen door er eenvoudigweg vanuit te gaan dat de aanvrager dit wel zal aanpassen, en legt daarvoor een termijn op. Zij stelt daaromtrent het volgende (stuk 1):*

"Indien de vermelde en te regulariseren hoogte niet overeenstemt met de bestaande hoogte van de mestvaalt gaat de vergunning verlenende overheid er van uit dat aanpassingswerken worden uitgevoerd om in overeenstemming met te komen met de stedenbouwkundige vergunning. Om discussies omtrent de te regulariseren hoogte te vermijden lijkt het aangewezen bij het eventueel verlenen van de stedenbouwkundige vergunning de voorwaarde op te leggen dat de eventueel noodzakelijke aanpassingswerken dienen uitgevoerd te worden binnen een redelijke termijn van 6 maand na het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning."

Dit is kennelijk onvoldoende en onzorgvuldig in hoofde van de deputatie, in het bijzonder in het licht van de ganse vergunningshistoriek. De deputatie lijkt immers

te vergeten dat de aanvrager zich kenmerkt door een ganse reeks van bouwovertradingen, waarvoor hij telkens regularisatievergunningen moet aanvragen, en waarbij hij er zelfs niet voor terug deinst om de opgelegde voorwaarden uit die regularisatievergunningen niet uit te voeren. Dit geldt in het bijzonder voor de voorwaarde inzake het groenscherm, die na 20 jaar nog niet werd uitgevoerd, en de aanvrager nu zelfs een reductie van dit groenscherm vraagt en krijgt omwille van eerdere illegaal aangelegde verhardingen...

Het getuigt van manifest onbehoorlijk bestuur door er eenvoudigweg van uit te gaan dat de aanvrager wel de nodige aanpassingswerken zal uitvoeren, terwijl het net om een (zoveelste) regularisatieaanvraag gaat. De deputatie had de vergunning voor de mestvaalt dienen te weigeren, o.m. omdat de aanvraag niet overeenstemt met de bestaande toestand en op dat vlak dan ook misleidend is. Het opleggen van een voorwaarde volstaat in deze geenszins, gelet op de permanent onwillige houding van de aanvrager.

Ook uw Raad had reeds eerder dit vergunningsmotief als gebrekkig beschouwd, zoals blijkt uit bovenvermeld citaat van het arrest van 8 november 2016. Uw Raad stelde daarbij: Er kan niet ingezien worden "hoe het verlagen van de keermuur van de mestvaalt (...) zou kunnen leiden tot een ander standpunt omtrent de mestvaalt en diens geurontwikkeling, dan het standpunt dat de verwerende partij heeft ingenomen in haar beslissing van 1 september 2011".

- Verder blijkt ook dat de deputatie eraan voorbij gaat dat de bestaande mestvaalt openingen vertoont, waardoor het mestvocht in de gracht wordt geloosd en de hinder en nadelen ten aanzien van de eigendom van de verzoekende partij nog groter worden.

Dergelijke mestvaalt is manifest in strijd met artikel 5.9.2.2, § 1 VLAREM II, dat het volgende bepaalt:

"§ 1. Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag.

Deze opslagplaatsen moeten langs drie zijden omgeven zijn door mestdichte wanden van voldoende hoogte die aan dezelfde eisen voldoen als deze gesteld aan de vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat afspoeling van het drain- en regenwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is.

Door niet niet in te gaan op dit aspect, hetgeen nochtans expliciet werd geformuleerd door de verzoekende partij in haar replieknota, miskent de bestreden beslissing voormeld artikel.

Voor het overige wenst de verzoekende partij integraal te verwijzen naar de verdere uiteenzetting van haar eerste middelonderdeel, dat één geheel uitmaakt.

De motivering inzake regularisatie van de mestvaalt is manifest foutief en kennelijk onredelijk.

b) Wat betreft de aanpassing van het groenscherm

Opnieuw wordt de aanpassing van het groenscherm door de deputatie vergund op basis van het "landschapsbedrijfsplan". Dit groenscherm wordt — andermaal — gereduceerd tot 1 meter en blijkt louter te bestaan uit een "rij knotwilgen aangevuld met een hazelaar, een haagbeuk en rode kornoelje".

Nochtans had uw Raad reeds gesteld "er niet kan worden ingezien" hoe dit sterk gereduceerde groenscherm "zou kunnen leiden tot en ander standpunt omtrent de mestvaalt en diens geurontwikkeling, dan het standpunt dat de verwerende partij heeft ingenomen in haar beslissing van 1 september 2011, waarbij de deputatie de mestvaalt expliciet uit de vergunning had gesloten".

Er zijn, gelet op de nieuwe vergunning voor een identiek groenscherm, geen redenen voorhanden op anders te besluiten over de voorliggende vergunningsbeslissing.

Het is volstrekt onduidelijk en onlogisch hoe een visueel hinderlijke mestvaalt en grootschalige stallingen zouden kunnen verstopt worden achter enkele knotwilgen en lagere struiken, zoals ook blijkt bijgevoegde foto's. Het is dan ook kennelijk onredelijk en foutief dat de deputatie de aanpassing/reductie van het groenscherm aanvaardbaar en vergunbaar acht.

Er werd met name in de bestreden beslissing geen afdoende onderzoek uitgevoerd, aan de hand van concrete motieven, waaruit zou blijken dat dit gereduceerde groenscherm daadwerkelijk de inpasbaarheid van het grootschalige landbouwbedrijf verantwoordt. Bovendien heeft de deputatie ook niet onderzocht of dit groenscherm überhaupt kan worden voorzien, gelet op de ligging van de perceelsgracht, hoewel de verzoekende partij expliciet op dit essentiële aspect had gewezen in haar replieknota (stuk 15).

Bovendien is ook de argumentatie in bestreden beslissing voor de reductie van dit groenscherm, met name omwille van "bedrijfsefficiënte redenen", niet draagkrachtig en zelfs tergend voor de verzoekende partij. Het voorheen opgelegde groenscherm van 3 m breed zou volgens de aanvrager, daarin gevolgd door de deputatie, niet meer kunnen worden gerealiseerd, gelet op de (illegale) verharding ter hoogte van de perceelsgrens en omwille van het gebruik als stockageplaats voor balen gras.

Met andere woorden, de bestreden vergunning voor de reductie van het groenscherm wordt eenvoudigweg verantwoord op basis van de reeds gepleegde overtredingen door de aanvrager. Dat is, naar het aanvoelen van de verzoekende partij, werkelijk de wereld op zijn kop, temeer de hinderaspecten in hoofdte van de verzoekende partij zonder meer van tafel worden geveegd door de verwerende partij. Bovendien heeft de deputatie er ook geen rekening mee gehouden dat de kwetsieuze locatie van het groenscherm geenszins wordt gebruikt voor de stockage van balen gras.

De motivatie in het bestreden besluit is kennelijk niet draagkrachtig en foutief, zeker in het licht van de vergunningshistoriek en de eerdere vernietigingsarresten van uw Raad en van de Raad van State.

c) Wat betreft de miskennen van de injunctie van uw Raad

In het vernietigingsarrest nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014 heeft uw Raad op grond van artikel 4.8.2 VCRO een expliciete injunctie aan de deputatie gegeven dat zij, bij het nemen van haar nieuwe beslissing artikel 5.9.2.2, § 3 VLAREM II "Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal" bij haar beoordeling te betrekken en bovendien

zich niet mag steunen op de door haar aangehaalde de bedrijfseconomische motieven. In het voormelde vernietigingsarrest wordt meer precies het volgende gesteld:

"2.

Uit de bespreking van het middel blijkt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening niet op een behoorlijke wijze heeft beoordeeld, waardoor de bestreden beslissing moet worden vernietigd. De verwerende partij dient bij het nemen van een nieuwe beslissing artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II „Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal" bij haar beoordeling te betrekken en kan zich niet steunen op de bedrijfseconomische motieven aangehaald onder het vierde randnummer.'

Er kan niet anders dan worden vastgesteld dan dat de deputatie beide specifieke injuncties heeft miskend:

- 1) De bestreden beslissing verwijst nog steeds zeer nadrukkelijk naar de bedrijfseconomische motieven (met name bedrijfsefficiëntie) om de regularisatie van de mestvaalt en de reductie van het groenscherm te verantwoorden.*

Meer zelfs, deze argumenten werden volledig behouden en zijn nog steeds aan de bedrijfseconomische motieven uit de vorige vernietigde beslissing, zoals blijkt uit een integrale lezing van beide beslissingen.

Nochtans had uw Raad — in navolging van de Raad van State — expliciet verboden om de vergunning te baseren op deze bedrijfseconomische motieven, waarbij uw Raad het volgende stelde:

Verder kunnen, zoals de Raad van State reeds heeft vastgesteld, de bedrijfseconomische motieven, die de verwerende partij nu opnieuw herneemt in de bestreden beslissing, geen afdoende beoordeling uitmaken van de verenigbaarheid van de mestvaalt met een goede ruimtelijke ordening.

De argumentatie in het bestreden besluit is ook op dat vlak dan ook foutief en onzorgvuldig.

- 2) De bestreden beslissing heeft de toets vervat in artikel 5.9.2.2, § 3 VLAREM II onvoldoende betrokken bij haar beoordeling.*

Artikel 5.9.2.2, § 3 VLAREM II, dat betrekking heeft op opslagplaatsen voor vast dierlijk mest buiten de stal, bepaalt wat volgt:

*§ 3. De inplanting **wordt zodanig gekozen dat geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust.***

In dit kader moet worden gewezen op de specifieke argumentatie van uw Raad die uw Raad deed besluiten om de vorige beslissing te vernietigen in het licht van artikel 5.9.2.2 VCRO:

*"En nog daargelaten alle voorgaande vaststellingen, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing geen beoordeling zoals vereist door artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II. **Deze bepaling vereist dat de inplanting van de mestvaalt zodanig wordt gekozen dat geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust.** De overweging in de bestreden beslissing dat residentiële woningen in een agrarisch gebied "altijd een bepaalde hinder ondervinden van zone-eigen exploitaties, evenwel zonder dat er sprake is van het overstijgen van normale burenhinder die te verwachten is in dergelijke gebieden" lijkt louter en gratis geurhinder door een mestvaalt in agrarisch gebied te herleiden tot "normale burenlust" en kan*

derhalve niet worden beschouwd als een afdoende beoordeling. Er kan ook niet ingezien worden waarom in een agrarisch gebied een onderscheid zou moeten gemaakt worden tussen "normale burenlust" voor een zone-eigen woning en een zonevreemde woning. hetgeen de verwerende partij nochtans wel lijkt te maken. Tenslotte kunnen de overwegingen in de bestreden beslissing dat de omvang van de constructie beperkt zou zijn, dat er voldoende groenbuffer voorzien is, dat de afstand tot de residentiële woning 24 meter zou bedragen en dat de hinder derhalve minimaal en bijkomend positief wordt beïnvloed door de oriëntatie van de woning ten opzichte van de mestvaalt, niet dienen als een afdoende verantwoording voor het vergunnen van de aangevraagde mestvaalt. Waarom uit de vermelde premissen zou moeten of kunnen afgeleid worden dat de "hinder derhalve minimaal is", is niet duidelijk. Bovendien is het criterium dat moet beoordeeld worden "normale burenhinder". Waarom en in welke mate de oriëntatie van de woning relevant zou zijn, is evenmin duidelijk.

Opnieuw moet worden vastgesteld dat de nieuwe beslissing zeer gelijklopend is aan de vorige beslissing en dat een **aantal door uw Raad bekritiseerde motieven nog steeds behouden werden door de deputatie in de bestreden vergunningsbeslissing van 5 juni 2014:**

- Er wordt nog steeds een onrechtmatig onderscheid gemaakt tussen de normale burenlust voor zone-eigen en zonevreemde woningen. Overigens werd de woning van de verzoekende partij op de links aanpalende eigendom reeds meer dan 75 jaar geleden opgericht.
- De deputatie haalt opnieuw zeer uitgebreid aan dat de zonevreemde bebouwing niet zou kunnen betekenen dat er geen bebouwing voor landbouwers meer zou toegelaten zijn. Deze motivatie is niet draagkrachtig en irrelevant. Het gaat de verzoekende partij er immers niet om om het voorzien van een mestvaalt op de bouwplaats te verhinderen, wel integendeel. Het enige wat zij gedurende al die jaren heeft gevraagd is dat er wordt gekozen voor een alternatieve locatie die rekening houdt met de toets van de normale burenhinder, zoals vervat in artikel 5.9.2.2., § 3 VLAREM II, en zoals ook reeds expliciet bevestigd door de deputatie zelf in haar besluit van 1 september 2011.
- De andere argumenten zijn niet van die aard om de verantwoording van de vergunningsbeslissing te kunnen dragen (zoals hiervoor blijkt, bij de weerlegging van de motivatie inzake de mestvaalt en het groenscherm).

Maar er is meer. In de replieknota van 3 februari 2017 had de verzoekende partij gewezen op de sterke hinder die zij al jaren ondervindt door de betrokken mestvaalt.

De mestvaalt — die oorspronkelijk zonder vergunning werd opgericht — zorgt reeds jarenlang voor aanzienlijke geurhinder in hoofde van de verzoekende partij, die in de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats woonachtig is. Deze mestvaalt zorgt ook ten aanzien van deze aanpalende eigendom voor een continue geurhinder en overlast. Elke manipulatie van mest en ook de aanwezigheid van nageboortes van kalvingen op de mesthoop, zorgen voor een toename van de stank. Ongedierte en de aan de weersomstandigheden gebonden insectenplagen zijn een niet te onderschatten euvel voor de naastliggende woning.

Hoewel uw deputatie in de vorige beslissing als vergunningsvoorwaarde had opgelegd dat "de mestvaalt dient overdekt te worden met een zeil; na elke bewerking dient de

mestvaalt te worden gedicht", kan enkel maar worden vastgesteld dat deze voorwaarde tot op heden nooit werd nageleefd en dus zinledig is.

De deputatie gaat in de bestreden vergunning opnieuw uit van de verkeerde premisse dat de mestvaalt wordt afgedekt met een zeil. Nochtans had de verzoekende partij in haar replieknota van 3 februari 2017 gewezen op onderstaande foto's van januari 2017, die aantonen dat de mestvaalt niet afgedekt is en aanzienlijk boven de scheidingswand uittorent: (...)

De verzoekende partij toonde aan de deputatie dan ook aan dat deze hoge mestvaalt zorgt voor abnormale burenhinder en niet kan worden vergund.

De loutere oplegging van een onduidelijke vergunningsvoorwaarde inzake het voorzien van een luifel (zie tweede middel), doet evident geen enkele afbreuk aan dit middelonderdeel. Bovendien is deze voorwaarde weinig realistisch en onzorgvuldig aangezien de exploitant tot op heden nooit de mestvaalt heeft afgedekt met een zeil (zoals nochtans eerder was opgelegd), laat staan dat hij de moeite zal nemen om een luifel te voorzien.

Ook was erop gewezen dat de kwestieuze mestvaalt openingen vertoont, waardoor het mestvocht in de gracht wordt geloosd en de hinder en nadelen ten aanzien van deze eigendom nog groter worden.

Een ander relevant gegeven waar in de replieknota van 3 februari 2017 op was gewezen is een recente **milieuvergunning** die door de deputatie werd verleend aan de heer **HERMIE** voor de verandering van een ander veeteeltbedrijf aan de Middeldorpe 12 te Sint-Laureins (stuk 18). Die aanvraag voorzag in de **opslag van 170 m3 dierlijke mest** op deze locatie. Gelet op de bezwaren daaromtrent, heeft de heer HERMIE afstand gedaan van deze opslag, en gesteld dat deze **bijkomende mest zal worden afgevoerd naar het betrokken adres aan de Middeldorpe 27**. De deputatie heeft dit voor waar aangenomen en daarbij eigenaardig genoeg verwezen naar de reeds langdurig vernietigde regularisatievergunning van 20 januari 2011. In de milieuvergunning van 12 januari 2017 wordt daaromtrent het volgende gesteld:

Naar aanleiding van het beroepsschrift deelt de exploitant op 14 november 2016 via een schrijven mee dat de aangevraagde mestvaalt buiten gebruik zal worden gesteld. De vaste mest zal worden afgevoerd naar het rundveebedrijf op het adres Middeldorpe 27. Op dit adres is Rudi Hermie vergund voor o.m. de opslag van 640 m3 vaste mest (besluit van de deputatie van 20 januari 2011 met referentie M03/43014/11811/A/1).

Concreet betekent deze recente milieuvergunning dat er nog méér mest zal worden opgeslagen ter hoogte de betrokken mestvaalt. In de initiële milieuvergunning van 2011 werd immers al gesproken over twee mestvaalten van 140 m3 en 500 m3 op het betrokken bouwterrein (stuk 17). Een bijkomende volumeopslag is evident onaanvaardbaar voor de verzoekende partij, gelet op de reeds bestaande hinder.

De verzoekende partij had aan de deputatie erop gewezen dat een toename van de mestopslag onmiddellijk naast haar perceel absoluut uit den boze is, en dat de regularisatievergunning dient te worden geweigerd (stuk 15).

De deputatie heeft met bovenstaande argumenten uit de replieknota van 3 februari 2017 werkelijk niets gedaan. Zij heeft deze elementen niet bij haar beoordeling betrokken en ook niet weerlegd. De gebrekkige motivering blijkt dus ook hieruit. De deputatie heeft zich

opnieuw louter beperkt tot enkele algemene beweringen waaruit niet concreet blijkt dat de aanvraag voldoet aan de vereiste zoals gesteld in artikel 5.9.2.2 VLAREM II.

De bestreden beslissing miskent bijgevolg expliciet de opgelegde injuncties en het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van uw Raad van 4 februari 2014.

Er kan worden besloten dat de motivering opgenomen in het bestreden besluit dan ook niet afdoende en niet draagkrachtig is. De in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen worden manifest geschonden door de bestreden beslissing.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Anders dan in voorheen vernietigde beslissingen brengt de deputatie ditmaal zeer concrete en correcte motieven bij.

Omtrent de mestvaalt:

...

De deputatie wijst op de concrete afstand en oriëntatie van de mestvaalt die in de feiten overmatige hinder onmogelijk maakt.

Omtrent het groenscherm:

...

De deputatie wijst zeer concreet op het landschapsbedrijfsplan dat wordt gevolgd, hetgeen door een neutrale instantie is opgemaakt vóór de vergunningsbeslissing, alsook de in het landschap al aanwezige beplantingskenmerken die hier worden voortgezet.

Het loutere gegeven dat verzoekende partij zich niet in deze motivering kan vinden maakt vanzelfsprekend niet dat deze onvoldoende, onwettig of in strijd met voorgaande vernietigingsarresten zou zijn.

...”

De verzoekende partij dupliceert nog als volgt:

“ ...

De deputatie verwijst in haar antwoordnota louter naar een aantal passages uit de bestreden beslissing. Nochtans werd deze motivering uitdrukkelijk bekritiseerd in het inleidend verzoekschrift. Deze weerlegging volstaat dan ook geenszins.

...”

2.

In het tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.2.19, § 1 VCRO en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij zet uiteen:

“ ...

De deputatie vergunt de regularisatieaanvraag door enkele vergunningsvoorwaarden op te leggen, waaronder volgende voorwaarde: 'voorzien van een luifel van 2 m ter overkapping van de mestvaalt'.

...

Het hoeft weinig betoog dat de geciteerde voorwaarde absoluut niet voldoende precies is. De voorwaarde laat immers nog veel ruimte voor interpretatie over. Wat wordt immers bedoeld met 2 m? Is dit de hoogte of de breedte van de luifel? Wat is de concrete omvang en inplantingsplaats van de luifel? En in welke materialen moet deze luifel worden opgericht?

De voorwaarde is manifest in strijd met artikel 4.2.19 VCRO.

De deputatie heeft dan ook op een onzorgvuldige wijze gehandeld door deze voorwaarde op te leggen. Bovendien is deze aanpak weinig serieus en realistisch in het licht van de vergunningshistoriek: de aanvrager lapt de ene bouwvoertreding aan de andere en weigert om de opgelegde voorwaarden uit te voeren. Er zomaar vanuit gaan dat de aanvrager deze voorwaarde plots wel zal uitvoeren getuigt van een onbehoorlijk en onzorgvuldig bestuur.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

De voorwaarde luidt:

"voorzien van een luifel van 2m ter overkapping van de mestvaalt."

Hieruit blijkt in alle redelijkheid, en het doel van de voorwaarde indachtig, duidelijk dat de mestvaalt volledig overkapt moet worden met een vaste luifel doch slechts over een diepte van 2m te begrijpen vanaf de achterste zijde (zijde gericht naar perceelsgrens).

De materiaalkeuze van de luifel is ruimtelijk irrelevant.

...

De verzoekende partij dupliceert:

“ ...

De voorwaarde is wel degelijk voldoende precies. De aanvulling / interpretatie die de deputatie geeft in haar antwoordnota staat niet te lezen in de vergunningsvoorwaarde zelf en is dan ook naast de kwestie.

Merk op dat de mestvaalt nog steeds niet werd afgedekt, laat staan overdekt (stukken 24 en 25). De noodzaak voor een voldoende precieze vergunningsvoorwaarde blijkt hieruit des te meer.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in het eerste onderdeel van het eerste middel onder meer aan dat de beoordeling van de verenigbaarheid van in de bestreden beslissing vergunde regularisatie van een mestvaalt met de goede ruimtelijke ordening ondeugdelijk is en tevens het gezag van gewijsde van de eerdere vernietigingsarresten van de Raad miskent.

In het tweede middel bekritiseert de verzoekende partij de in de bestreden beslissing opgelegde voorwaarde dat een luifel van 2 meter moet worden voorzien ter overkapping van de mestvaalt.

2.

Zoals uit de feiten uiteenzetting blijkt heeft de Raad tot tweemaal toe de beoordeling door de verwerende partij voor het verlenen van een regularisatievergunning voor een mestvaalt op het terrein van de aanvrager onwettig bevonden. Telkens werd daarbij een bevel opgelegd waarmee de verwerende partij diende rekening te houden bij het nemen van een nieuwe beslissing.

In de bestreden beslissing verleent de verwerende partij voor een derde maal een stedenbouwkundige vergunning voor onder meer de regularisatie van dezelfde mestvaalt, nadat zij daarvoor, op 1 september 2011, een stedenbouwkundige vergunning had geweigerd na een vernietigingsarrest van de Raad van State nr. 214.004 van 20 juni 2011.

De Raad van State stelt in het hiervoor vermeld arrest vast dat artikel 5.9.2.2, § 3 van Vlare II bepaalt dat de inplanting zodanig wordt gekozen dat geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust, dat de betrokken mestvaalt zich op 85 cm van de perceelsgrens en circa 15 meter bevindt van de links aanpalende woning die eigendom is van de verzoekende partijen, dat uit dezelfde plannen blijkt dat het gaat om een open mestvaalt, die niet is voorzien van enige afscherming, dat de verwerende partij niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de voorgestelde inplanting is voorzien op een voldoende afstand tot de links aanpalende woning waardoor de hinder eerder beperkt zal zijn en vergelijkbaar met de hinder van de aanwezige bedrijfsgebouwen, waarbij dan nog werd vastgesteld dat volgens voormelde bepaling van Vlare II niet de bestaande toestand, maar “de normale burenlust” als criterium dient te worden gehanteerd. De Raad van State stelt verder vast dat de inplanting van deze mestvaalt niet getoetst is aan de plaatselijke ordening, maar dat blijkbaar uitgaande van de bestaande toestand, integendeel vastgesteld wordt dat “de voorgestelde inplantingsplaats van de mestvaalt eerder ongelukkig is gelet op de korte afstand tot de zijdelingse perceelsgrens”. De Raad van State beschikt dat de argumentatie dat een mestvaalt inherent is aan de exploitatie van de stallen 1 en 2 en dat de locatiekeuze is ingegeven in functie van een efficiënte bedrijfsvoering, van louter bedrijfseconomische aard is en de inplanting vanuit het oogpunt van de verenigbaarheid met de goede plaatselijke ordening niet kan verantwoorden.

Na dit vernietigingsarrest wordt een stedenbouwkundige vergunning geweigerd door de verwerende partij, stellende dat de mestvaalt is ingeplant op 85 cm van de perceelsgrens, dat voor een dergelijke voorziening, dewelke onvermijdelijk met geurontwikkeling gepaard gaat, een dergelijke korte afstand ten opzichte van de perceelsgrens niet aanvaardbaar is en dat er dient gezocht naar een inplantingsplaats waar een aan de geldende wetgeving conforme mestvaalt kan gerealiseerd worden die resulteert in een hinder die de maat van binnen dergelijke gebieden normale burenhinder niet overstijgt, dat de nu gevraagde mestvaalt en inplantingsplaats niet voldoen aan deze voorwaarden.

Na het indienen van een nieuwe aanvraag ter regularisatie van dezelfde mestvaalt, waarvan de inplanting niet is gewijzigd, verleent de verwerende partij, ondanks haar eerdere weigering, wel een vergunning.

In het arrest van de Raad nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014 wordt vastgesteld dat de verwerende partij haar gewijzigd standpunt motiveert vanuit de “gewijzigde elementen van het dossier”. De Raad stelt in het arrest vast dat noch het verlagen van de keermuur, noch de aanplant van een groenscherm, die overigens wordt gereduceerd tot 1 meter, noch het gegeven dat de mestvaalt zich zou situeren op 1,3 meter en niet op 85 cm van de perceelsgrens, zou kunnen leiden tot een ander standpunt omtrent de mestvaalt dan het standpunt dat de verwerende partij heeft ingenomen in haar beslissing van 1 september 2011. De verwerende partij wordt er bovendien voor een tweede maal op gewezen dat bedrijfseconomische motieven

de inplanting vanuit het oogpunt van de verenigbaarheid met de goede plaatselijke ordening niet kan verantwoorden. Er wordt bovendien vastgesteld dat het nieuwe motief dat het een bestaand bedrijf betreft met een naastliggende residentiële woning gelegen in agrarisch gebied, geen gegeven is dat de verwerende partij kan doen besluiten tot de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. Daarnaast wordt de verwerende partij andermaal gewezen op een beoordeling zoals vereist door artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II, met name de inplanting van de mestvaalt moet zodanig wordt gekozen dat geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust. Er wordt in het arrest ook nog aan toegevoegd dat geurhinder door een mestvaalt in agrarisch gebied niet te herleiden valt tot “normale burenlust” en dat er geen reden is om een onderscheid te maken tussen “normale burenlust” voor een zone-eigen woning en een zonevreemde woning. Tenslotte wordt nog vastgesteld dat de motieven dat de omvang van de constructie beperkt zou zijn, dat er voldoende groenbuffer voorzien is, dat de afstand tot de residentiële woning 24 meter zou bedragen en dat de hinder derhalve minimaal is en bijkomend positief wordt beïnvloed door de oriëntatie van de woning ten opzichte van de mestvaalt, niet kan dienen als een afdoende verantwoording voor het vergunnen van de aangevraagde mestvaalt. De verwerende partij werd in het vernietigingsarrest bevolen om bij het nemen van een nieuwe beslissing artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II bij haar beoordeling te betrekken en niet te steunen op de bedrijfseconomische motieven.

In het arrest nr. RvVb/A/1617/0245 van 8 november 2016 wordt de verwerende partij attent gemaakt op het gezag van gewijsde dat aan een vernietigingsarrest verbonden is én aan het beschikkend gedeelte én aan de motieven die het noodzakelijk tot grondslag hebben gediend. Er wordt op gewezen dat het gezag van gewijsde impliceert dat een rechterlijke beslissing bindend is en niet meer in vraag mag worden gesteld en moet voorkomen dat eenzelfde betwisting zich na de uitspraak blijft herhalen. In het arrest wordt vastgesteld dat de verwerende partij opnieuw verwijst naar de bedrijfseconomische motieven en nagenoeg op dezelfde wijze als in de vorige beslissing. Tevens wordt vastgesteld dat de verwerende partij evenmin het bevel tot het betrekken van artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II heeft nageleefd. Er wordt ook nog vastgesteld dat de motieven met betrekking tot de beperkte omvang van de constructie, de afstand tot de perceelsgrens die 1,3 meter zou bedragen, de voldoende groenbuffering en het motief dat een zonevreemde woning in agrarisch gebied altijd een bepaalde hinder zal ondervinden, een loutere herhaling vormen van motieven die in het eerder arrest van de Raad ondeugdelijk werden bevonden en daardoor het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad miskent. Er wordt tenslotte nog aan toegevoegd dat de oriëntatie van de ligging van de woning van de verzoekende partij slechts één element uitmaakt, dat niet kan doen voorbijgaan aan de vaststelling dat het geheel van overwegingen in de bestreden beslissing een schending uitmaakt van het gezag van gewijsde. Ook in dit arrest wordt een uitdrukkelijk bevel opgelegd om rekening te houden én met de vernietigingsmotieven en het bevel in het arrest van 4 februari 2014, én met de vernietigingsmotieven in het arrest van 8 november 2016.

3.

In de thans bestreden beslissing wordt met betrekking tot de gevraagde regularisatie van de mestvaalt andermaal overwogen dat er “gewijzigde elementen in het dossier” zijn, waarbij opnieuw wordt verwezen naar de lagere hoogte van de keermuur, de aanplant van een groenscherm, de afstand van 1,3 meter van de perceelsgrens en de afstand van 25 meter van de woning van de verzoekende partij. Er wordt verder aangegeven dat de mestvaalt intussen wordt afgedekt met een zeil. Verder wordt overwogen dat een mestvaalt een noodzakelijke aanhangigheid betreft bij de bestaande en vergunde landbouwexploitatie, dat de voorgestelde locatie is gekozen in functie van een efficiënte bedrijfsvoering. Voorts wordt overwogen dat het te verwachten gebruik van de mestvaalt beperkt is, want enkel dienstig voor de kalverenstal. De verwerende partij verwijst verder nog naar artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II en komt tot de conclusie dat de mestvaalt de normale burenhinder niet overstijgt. Op dat punt stelt de verwerende partij

opnieuw dat van een zonevreemde residentiële woning een tolerantie verwacht moet worden ten opzichte van de zone-eigen uitbatingen, dat landbouwbedrijven de noodzakelijke ontwikkelingskansen moeten kunnen krijgen, dat de aanwezige zonevreemde bebouwing niet kan betekenen dat er geen bebouwing voor landbouwers meer toegelaten zou kunnen worden. Vervolgens wordt opnieuw herhaald dat de constructie beperkt is, voorzien is van een groenbuffering en dat de afstand tot de woning van de verzoekende partij 25 meter bedraagt. Opnieuw wordt ook verwezen naar de oriëntatie van de woning en windrichtingen. Aanvullend wordt nu ook nog overwogen dat kalvermest minder geur veroorzaakt en dat het gebruik van de mestvaalt in de zomerperiode veel kleiner is. De verwerende partij stelt tenslotte nog dat als voorwaarde wordt opgelegd om een luifel te plaatsen teneinde de mestvaalt te overkappen.

De hiervoor aangehaalde overwegingen kunnen enkel tot de conclusie leiden dat de verwerende partij met betrekking tot de geurhinder van de mestvaalt grotendeels de motieven herhaalt van haar eerdere vernietigde beslissingen, ondanks twee eerdere vernietigingsarresten, ondanks de bevelen in deze arresten en ondanks het gegeven dat de verwerende partij in het laatste arrest uitdrukkelijk wordt gewezen op het gezag van gewijsde van de vernietigingsarresten, dat precies tot doel heeft te voorkomen dat een betwisting na de uitspraak blijft duren. De rechtspunten waarover in een vernietigingsarrest uitspraak is gedaan, kunnen niet meer in vraag worden gesteld en moeten geëerbiedigd worden bij het nemen van een nieuwe beslissing.

4.

Er kan bovendien nog opgemerkt worden dat artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II geen onderscheid maakt tussen het soort mest waarvoor de mestvaalt dient en geen uitzondering maakt naargelang de omvang van de mestvaalt en/of de frequentie van het gebruik ervan. Voor elke opslagplaats voor vast dierlijk mest dient de inplanting zodanig gekozen dat de geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlust. Het blijkt bovendien ook niet dat het gebruik van de betrokken mestvaalt op enige wijze door een dwingende voorwaarde geregeld wordt, nog daargelaten de vraag of dergelijke voorwaarde als afdwingbaar zou kunnen worden beschouwd. Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geen enkele wijze ingegaan op de vaststellingen in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat er alternatieve plaatsen te vinden zijn op het terrein van de aanvrager en dat van de inplanting “die hier gekozen werd (...) bezwaarlijk (kan) gesteld worden dat ze zo gekozen is dat ze de hinder beperkt tot de normale burenlust”.

5.

En nog daargelaten alle voorgaande vaststellingen, blijkt uit de gegevens van het dossier dat de verzoekende partij in haar replieknota na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, de aandacht van de verwerende partij, met foto's, heeft gevestigd op het feit dat de betrokken mestvaalt openingen vertoont en daardoor niet voldoet aan artikel 5.9.2.2, § 1 Vlarem II en dat de mestvaalt niet is afgedekt met een zeil en “aanzienlijk boven de scheidingswand uittorent”.

Dit heeft de verwerende partij niet belet om in de bestreden beslissing zonder meer te poneren dat de mestvaalt ondertussen is afgedekt met een zeil en in haar overwegingen niet de minste aandacht te besteden aan de foto's die de verzoekende partij heeft voorgelegd en die barsten in de mestvaalt laten zien ter hoogte van de perceelsgrens.

Na het vernietigingsarrest van de Raad van State, de eerdere weigeringsbeslissing van de verwerende partij en de twee vernietigingsarresten van de Raad mocht de verzoekende partij verwachten dat de verwerende partij uiterst zorgvuldige aandacht zou besteden aan de gevraagde regularisatie van de mestvaalt, hetgeen ten dezen niet het geval is.

6.

Aan de voorgaande bespreking wordt geen afbreuk gedaan door de voorwaarde die wordt opgelegd in de bestreden beslissing met name “voorzien van een luifel van 2 meter ter overkapping van de mestvaalt”.

In het overwegend gedeelte stelt de verwerende partij dat om “enigszins tegemoet te komen aan de bezwaren van de aanpalende” als voorwaarde wordt opgelegd een luifel te plaatsen teneinde de mestvaalt te overkappen. In de voorwaarde zelf wordt de overkapping beperkt tot een luifel van 2 meter. In de antwoordnota wordt die voorwaarde uitgelegd door de verwerende partij. De verwerende partij stelt dat het “in alle redelijkheid, en het doel van de voorwaarde indachtig” duidelijk is dat de mestvaalt volledig moet worden overkapt met een vaste luifel doch slechts over een diepte van 2 meter te begrijpen vanaf de perceelsgrens.

Met de verzoekende partij moet vastgesteld worden dat die duidelijkheid allerm minst blijkt uit de voorwaarde die wordt opgelegd in de bestreden beslissing. Bovendien is evenmin duidelijk hoe het afdekken van de betrokken mestvaalt over een lengte van enkel 2 meter, de gekozen inplanting van de mestvaalt kan verantwoorden in het licht van artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II. Er dient overigens vastgesteld te worden dat de voorwaarde enkel dient om “enigszins” tegemoet te komen aan de bezwaren van de verzoekende partij, zonder dat nagegaan wordt of door de voorwaarde voldaan is aan artikel 5.9.2.2, § 3 Vlarem II.

Tenslotte stelt de verzoekende partij niet onterecht dat de verwerende partij zich, in het licht van de voorgaanden en de concrete omstandigheden van het dossier, had moeten beraden of het opleggen van een voorwaarde aan de aanvrager, die de medewerking veronderstelt van de aanvrager, het verlenen van een vergunning kan verantwoorden.

7.

Het eerste onderdeel van het eerste middel en het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

VI. BEVEL MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

Bij het onderzoek van het eerste onderdeel van het eerste middel en het tweede middel is vastgesteld dat de verwerende partij het gezag van gewijsde van de vorige vernietigingsarresten van 4 februari 2014 en 8 november 2016 heeft miskend.

De verwerende partij dient bij het nemen van een nieuwe beslissing rekening te houden met de vernietiging van de bestreden beslissing en de vernietigingsmotieven die er onlosmakelijk mee verbonden zijn, maar tevens met vernietigingsmotieven en de bevelen in de arresten van de Raad nr. A/2014/0106 van 4 februari 2014 en nr. RvVb/A/1617/024 van 8 november 2016.

VII. RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

1.

De verzoekende partij maakt aanspraak op een “verhoogde rechtsplegingsvergoeding”, verwijzende naar de vergunningshistoriek, de opeenvolging van onwettige vergunningsbeslissingen, het aanhoudend negeren van de reeds opgelegde injuncties en de aanhoudende

procedures die de verzoekende partij genoodzaakt is te voeren tegen de zeer hinderlijke regularisatieaanvraag.

2.

Artikel 21 van het DBRC-decreet, zoals gewijzigd bij decreet van 9 september 2016, bepaalt het volgende:

“§ 7. De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan, op verzoek van een partij, een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

De Vlaamse Regering bepaalt de basisbedragen en de minimum- en maximumbedragen van de rechtsplegingsvergoeding.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan, op gemotiveerde wijze, de vergoeding verlagen of verhogen, zonder echter de door de Vlaamse Regering bepaalde minimum- en maximumbedragen te overschrijden. In zijn beoordeling houdt hij rekening met:

1° de financiële draagkracht van de in het ongelijk gestelde partij, om het bedrag van de vergoeding te verlagen;

2° de complexiteit van de zaak;

3° de kennelijk onredelijke aard van de situatie.

Als de in het ongelijk gestelde partij juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de rechtsplegingsvergoeding vastgelegd op het minimumbedrag bepaald door de Vlaamse Regering, behalve in geval van een kennelijk onredelijke situatie. In dat geval omkleedt de Raad voor Vergunningsbetwistingen zijn beslissing tot vermindering of verhoging met bijzondere redenen.

Als meer partijen de rechtsplegingsvergoeding ten laste van een of meer in het ongelijk gestelde partijen genieten, is het bedrag ervan maximaal het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken. Ze wordt door de Raad voor Vergunningsbetwistingen tussen de partijen verdeeld.

De tussenkomende partijen kunnen niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten.

Geen partij kan worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten, als de procedure, vermeld in artikel 42, leidt tot een bekrachtigd bemiddelingsakkoord.”

Artikel 20/1 van het Procedurebesluit, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 21 april 2014, luidt als volgt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, vermeld in artikel 21, § 7, van het decreet, bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1400 euro.

§ 2. Het basis-, minimum- of maximumbedrag, vermeld in paragraaf 1, wordt verhoogd met een bedrag dat overeenstemt met 20% van de voormelde bedragen, als het beroep tot nietigverklaring gepaard gaat met een vordering tot schorsing als vermeld in artikel 40, § 1, of artikel 40, § 2, van het decreet.

De bedragen van de verhogingen, vermeld in het eerste lid, worden gecumuleerd, maar de op die manier verhoogde rechtsplegingsvergoeding mag niet meer bedragen dan 140% van het basis-, minimum- of maximumbedrag, vermeld in paragraaf 1.

Er is geen verhoging verschuldigd als de toepassing van een verkorte procedure als vermeld in artikel 59/2 van dit besluit, leidt tot een einduitspraak of als de toepassing van artikel 71 van dit besluit leidt tot een vernietiging.”

3.

De verzoekende partij beroept zich in haar verwijzingen naar de voorgaanden in het vergunningsdossier blijktbaar op de “kennelijk onredelijke aard van de situatie”, zoals bedoeld in het hiervoor aangehaald artikel 21 DBRC-decreet.

De rechtsplegingsvergoeding heeft tot doel forfaitair tegemoet te komen in ereloonkosten van de advocaat. De vergoeding heeft derhalve geen sanctionerend karakter. Het betoog van de verzoekende partij dat betrekking heeft op de opeenvolging van onwettige vergunningsbeslissingen kan derhalve niet betrokken worden op het criterium van een kennelijk onredelijke situatie, dat overigens ook dient te onderscheiden worden van een criterium van billijkheid.

Om de voormelde redenen volstaat het aan de verzoekende partij een rechtsplegingsvergoeding toe kennen van ter hoogte van het basisbedrag, zijnde 700 euro.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 16 maart 2017, waarbij aan de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de regularisatie van een mestvaalt en het aanpassen van een groenscherm op een perceel gelegen te 9980 Sint-Laureins, Middeldorpe 27, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 233f.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de aanvrager en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De verwerende partij moet hierbij rekening houden met de overwegingen in ‘Bevel met toepassing van artikel 37 DBRC-decreet’.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 16 oktober 2018 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ